

Glasilo Jugoslovanske kmetске zveze. — Cena 38 Din za celo leto. — Za inozemstvo 60 Din. — Posamezna številka 1 Din. — V inseratnem delu vsaka drobna vrstica ali nje prostor 10 Din. — Izhaja vsako sredo ob 6 zjutraj. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo Uredništvu „Domoljuba“, naročnika, reklamacije in inserati pa Upravištvu „Domoljuba“ v Ljubljani, Kopitarjeva ulica štey. 6.

Narodni poslanec Vlad. Pušenjak:

Novi davčni zakon donaša nova bremena občinam.

Kakor sem že v prejšnjih člankih ugotovil, ne donaja novi zakon ne izenačenja davkov in ne omiljenja davkov za preobremenjene pokrajine, temveč bo davčno neenakost podaljšal za nedolgeden čas, mogoče za vedno, ter povzročil povišanje dosedanjih — neznosnih bremen. Ako hočemo davke izenačiti, je treba izenačiti državno upravo, to je predpis in plačilo davkov, treba odpraviti nepostavno stanje, da se n. pr. davek na poslovni promet v večjem delu naše države, četudi je enoten davek za celo državo, ne predpisuje in plačuje, da se v Belgradu še predpisuje davek za leto 1925, dočim se pri nas že plačuje davek za 3. četrtletje 1926, da se n. pr. v Vojvodini zatisneta pri veleposestnikih eno ali obe očesi pri predpisu davka, ako se organom, ki davke predpisujejo, parkrat na leto pošlje — primerna množina vina itd. itd. Za nas nepojmljive razmere, a žal resnične, odtod ona velika razlika glede plačila davkov v posameznih pokrajinah.

Naša zahteva je, da se predloži zakon o enotni davčni upravi v celi državi, ki bi se naj izenačila z davčno upravo v Sloveniji. Mesto tega se cela naša davčna uprava poslabša s tem, da se po zgledu Madžarske in nekaterih nazadnjaških držav vprežejo občine v davčno upravo, se jim poverijo naloge, katere so dosedaj pri nas v Sloveniji edino in izključno vršile davčne oblasti.

Nove naloge občin.

V pojasnilih k davčnemu zakonu se dobesedno trdi: »Brez sodelovanja političnih samoupravnih edinic (to so občine) se ne more niti misliti na izvršitev tega zakona.« Vladni krogi niso pomislili, da najboljše in žal za davkoplačevalce najbolj občutno posluje davčni aparat v Sloveniji, da je znatno slabejši uspeh v bivših madžarskih pokrajinah, kjer sodelujejo občine, niso pomislili, da so občine s posli prenešenega delokroga, osobito z vojaškimi zadevami preobremenjene, niso pomislili, da v Bosni ni organiziranih občin, da v mnogih občinah, kakor n. pr. v Prekmurju, Ljubljani itd. še vedno vlada jo komisarij, oz. ge-

renti, da bo radi strankarsko-političnih razmer pri nas vedno velik del občin in občinske uprave le na — papirju, da ne bo dana ljudstvu možnost samo-odločbe v občini. Kaj nalaga novi zakon občinam? Občine morajo:

1. sprejemati davčne napovedi;
2. dajati pojasnila davčnim oblastim;
3. izvršiti popis davčnih obvezancev;
4. razglasiti spisek davčn. obvezancev;
5. sodelovati pri pobiranju davka;
6. izvršiti volitve v davčni odbor.

Oglejmo si поблиže nekatere teh — novih dolžnosti občin!

Priprave za predpis davka.

Vsako leto najdalje do konca februarja morajo občine izvršiti popis davčnih obvezancev, toraj tudi onih, ki so podvrženi dohodnini. Delo bo neprijetno, bo povzročilo mnogo razburjenja, jeze in sovraštva med občani, bo pa tudi za župana in občinski odbor lahko imelo težke posledice, ker kakor pravi, da so občinski organi odgovorni za vsako škodo, katere bi radi njihovega nalašč (iz zlobne namere) nepravilnega popisa mogla nastati za državno blagajno ali za davčne obvezance. Pojem »nalašč (iz zlobne namere) nepravilni popis« je zelo raztegljiv in daje možnost davčnim oblastim, da pritiskajo na občinske organe, jih preganjajo itd., ako niso zadovoljni s številom davčnih obvezancev.

Za vse vrste davka, razen za zemljiški davek, morajo davčni obvezanci vlagati napovedi. Nepismeni ali ne dovolj pismeni davčni obvezanci morajo napoved podati tudi ustno pri občinski upravi (županstvu). Take ustne napovedi so vedno nevarne za davkoplačevalca, ako oseba, ki vzame napoved na zapisnik, ne pozna določb davčnega zakona, kar se ne more od občinskih organov zahtevati, in marsikaj v napovedi ne navede, kar bi bilo v prid davkoplačevalcu. Ako bo vsled tega občan pretirano obdačen, bo ves srd razlil nad — občinsko upravo, če tudi ni nič zakrivila.

Osem dni pred začetkom dela davčnega odbora mora davčna oblast dostaviti ob-

čini spisek vseh davčnih obvezancev, kateri so podali napoved; ta spisek mora občinska uprava na običajen način razglasiti. Davčna oblast mora občino obvestiti o dnevu razprave davčn. odbora in o dnevnem redu v ta namen, da to na običajen način javi davčnim obvezancem v občini.

Za občine najhujša je odredba, da morajo na zahtevo davčnih oblasti podati vsa zahtevana pojasnila glede davkoplačevalcev, da bi se dosegel, kakor pravi zakon, pravilen predpis davka. — V bodoče toraj naj občinski odbori prevzamejo ulogo do sedaj delujočih toli osovražnih »zaupnikov«, naj naznanjajo — lastne občane.

Prihodnjč še o občinskih davčnih odborih ter o iztirjevanju davkov od strani občine.

Volitve v davčne odbore.

Zadnjič smo deloma pojasnili, kako bodo po novem davčnem zakonu, ki se sedaj obravnava, morale občine delati tlako davčnim oblastem v iztirjevanju davkov. Danes končajmo to?

Davčni odbor obstoji iz predsednika, oz. njegovega namestnika, 6 članov in isto toliko namestnikov. Prdsednika in namestnika imenuje finančni minister iz vrst aktivnih, oz. penzioniranih uradnikov, razun tega še polovico članov in namestnikov, drugo polovico volijo občinski odbori in sicer vsak za svojo občino. V davčnem odboru se bodo menjavali od občin izvoljeni odborniki, ki bodo sodelovali le tedaj v seji, ko se bodo obravnavale zadeve iz njihove občine. V kmečkih občinah morata pripadati $\frac{2}{3}$ članov davčnega odbora kmečkemu stanu, a ostalim gospodarskim stanovom $\frac{1}{3}$ članov, v mestnih občinah tvorijo $\frac{2}{3}$ članov trgovci, industrijalci, obrtniki in delavci, a $\frac{1}{3}$ ostali. Ker nimajo od občin izvoljeni člani večine v davčnem odboru in ker bodo od finančnega ministra imenovani člani, ki bodo sodelovali v vseh sejah davčnega odbora za okrajno glavarstvo, bolj spretni, se ne bo dalo za ljudstvo Bog ve kaj doseči. Predlagali smo v odboru, a radičevci se niso hoteli za naš predlog zavzeti, da volijo občine $\frac{2}{3}$ vseh članov, kakor je to določal drugi načrt davčnega zakona, v katerem slučaju bi se naj število članov povišalo na 10, ali $\frac{2}{3}$ članov, kakor to določa davčni zakon v Srbiji. Predlog se v odboru ni sprejel, a ga bomo ponovili, ako bo predložen zakon Narodni skupščini

ker smatramo za potrebno, da se da ljudstvu več besede in vpliva pri predpisu davkov.

V pritožbah proti delu davčnega odbora razpravljajo prizivni (reklamacijski) odbori, ki obstoje iz predsednika in njegovega namestnika ter 8 članov in njih namestnikov. Ta odbor posluje na sedežu vsake oblasti. Mesta, ki imajo nad 50.000 prebivalcev, imajo za sebe prizivni odbor. Predsednika, njegovega namestnika in polovico članov odbora imenuje finančni minister, a drugo polovico volijo posamezna glavarstva. Vsaka občina v glavarstvu odpošlje enega zastopnika, vsi ti zastopniki izvolijo za celo glavarstvo 4 člane in namestnike, kateri sodelujejo v sejah, ko se razpravljajo zadeve dotičnega glavarstva. Tudi v prizivnem odboru je zastopstvo davčnih obvezancev nedovoljno, trebalo bi $\frac{2}{3}$, ali $\frac{1}{2}$ vseh članov biti izvoljenih od zastopnikov občin.

Pobiranje davkov.

Član 144 novega davčnega zakona se glasi: »Redno pobiranje davkov vrši davčna oblast neposredno ali ali s pomočjo in sodelovanjem občinske uprave.« Da bo davčna oblast v kritičnih slučajih to delo naprtila obč. upravi osobito v slučajih ako bodo davčni zaostanki radi gospodarske krize znatni, je več ko gotovo. Nastane vprašanje, kdo bo hotel biti župan, ako bo moral vršiti nalogo eksekutorja nad lastnimi občani, ako bo moral brezsrčno izterjati davke od onih, ki niso v stanu plačati predpisanih davkov! Lep pogled v bodočnost se odpira našim občinam!

Popolno nerazumevanje za ogromno delo občin odkrivajo navedene določbe novega davčnega zakona. Teh nalog občine ne bodo mogle vršiti, ker v večini slučajev nimajo zato izšolanih, oziroma izvežbanih organov. Ako bodo hotele te naloge izvršiti, bodo morale nastaviti primerno izobražen uradnike, katere bodo morale dobro plačati. Poleg ogromnega, nepotrebne dela, čakajo občine še novi — visoki stroški, ki bodo povzročili znatno povečanje občinskih doklad.

Branimo se, dokler je še čas, protestirajmo, ne dajmo, da se poslabša naša davčna uprava in občine pritegnejo k predpisu in pobiranju davkov! Županska zveza in občine, storite svojo dolžnost!

Važno!

Pouk v krojnem risanju in prikrojevanju damskih oblek daje **edino**

oblast. strokov. izprašana učiteljica
Roza Medved, Ljubljana
Mestni trg št. 24 (nasproti rotovža)

Kroj je najnovejši, za vsakega lahko razumljiv in popolnoma zanesljiv. Izdelava modernih krojev po najnovejših vsakovratnih modnih listih. Ker ima lastnica krojnega učilišča tudi modni salon, je učenkam dana prilika po lastno izdelanem kroju izvršiti plašče, kostume, obleke i. dr., obenem pa se vaditi odušno se spopolnjevati v življanju.

Uspeh z jamčen.

Zunanji učen. se preskrbi hrana in stan. po ugodni cen.

Vlada in povodnji.

Slovenci imamo priliko zopet enkrat na lastni koži poskusiti, kaj je centralizem vidovdanske ustave, h kateri sta s tako navdušenostjo pripomogla dr. Žerjav in Pucelj. Skozi sedem let nas že davi centralizem na eni strani s tem, da nas je z davki že do golega slekel, na drugi strani pa, da je popolnoma zanemaril neobhodno potrebna javna dela, brez katerih se godi deželi ogromna škoda. Centralizem je samo za to dober, da visoki gospodje v Belgradu in izven njega lahko kradejo državni, to je ljudski denar ter da se stranke, ki živijo od ukradenega denarja, kakor je naša liberalna stranka, morejo držati na oblasti.

Slovenijo je letos zadela povodenj, kakršne še ne pomni slovenska zgodovina. Dolžnost vsake vlade je, da v taki splošni ljudski nesreči, pri kateri privatniki morejo le majhno pomoč nuditi, takoj prva priskoči na pomoč. To je samoposebi razumljivo. Le pri nas v deželi dr. Žerjavovega in Puceljevega centralizma je baš nasprotno.

Poslanci Slovenske ljudske stranke vložijo nujen predlog za takojšnjo pomoč, prav tako kakor so obenem srbski poslanci vložili enake predloge za povodnji v Srbiji, Vojvodini in Banatu. Poslanec Sušnik je obširno govoril o katastrofalni škodi, ki jo je zadnja povodenj povzročila v Sloveniji. Dokazoval je, da nosi velik del krivde pri tej škodi vlada, ki se čisto nič ne briga za uravnavo hudournikov in zgradbo dobrih in zavarovanih cest. Svoj čas je kranjski deželni zbor, ko je v njem vladala SLS, določil zato 10 milijonov zlatih kron, danes stoji v proračunu za celo državo — 300.000 papirnatih dinarjev. Zato je dolžnost vlade, da takoj pomaga.

In kaj stori vlada? Pravi, da nima denarja — visoki tatovi ga pa vedno dovolj najdejo — ter zato ne sprejme nujnosti predlogov niti za Slovenijo, niti za Srbijo, Banat in Vojvodino.

Seveda so radičevci, ta pristno »kmet-ska« stranka, vsi glasovali proti nujnim predlogom, torej proti takojšnji pomoči poplavljenjem. In tako se bo povodenj pri vladi lepo pozabila, ljudstvo pa naj trpi naprej.

In kar moramo posebno podčrtati: g. Pucelj se je od glasovanja odstranil. Zakaj če bi glasoval za takojšnjo pomoč poplavljenjem bi ga to stalo ministerski stolček, tega pa je škoda.

Tudi žerjavovski poslanci niso odprli ust za nesrečne siromake.

Tako je torej: centralizem za ponesrečeno ljudstvo nima denarja. Na stotine milijonov plačamo vsako leto, a kljub temu za delovno ljudstvo, pa naj bo to v Sloveniji, v Hrvatski ali Srbiji, centralizem nima denarja.

Ubogri kranjski deželni odbor ga je pa svoj čas imel dovolj. Pri deželnem odboru se namreč ni kradlo, temveč pametno in vestno gospodarilo.

In zdaj naprej čakajmo, kdaj nam bo Žerjav-Pucelj centralizem zopet potegnili kožo s telesa.

Kaj pišejo nasprotniki.

Radičev shod v Vitanju na Štajerskem. Samostojni generali so imeli 10. oktobra tam svoj tabor. Da bi ljudstvu pokazali, kako so »verni in pobožni«, so iztaknili nekje duhovnika in ga pripeljali s seboj, hoteč, da opravi na dan zborovanja službo božjo po njihovem načrtu. Pristojno celkveno predstojništvo seveda ni moglo, ne po predpisih, ne po svoji vesti dovoliti zlorabe najsvetejšega opravila v politične svrhe. Neki gospod, ki je iz nepojmljivih razlogov zašel v Radičevo okrilje, se vsled tega v zadnjem »Kmetsem listu« zelo razburja. Odkrito rečeno: brez potrebe, kajti Radič in Pucelj še nista župnika, in še manj škofa, da bi odločevala, kjer bo kdaj božja služba in kje je ne bo, kakor tudi nimata in ne bodeta imela pravice, soditi in obsoditi kdaj katoličan deluje v javnem življenju po načelih vere in Cerkve in kdaj ne.

Damski sestanek ob obisku češkoslovaških parlamentarcev. O tem piše »Jutro« od 12. oktobra: »Vse tri (češke parlamentarke) so navduševale Slovenke, naj se poleg socijalnih, kulturnih, vzgojnih in drugih vprašanj brigajo tudi za politiko. Delajo naj na tem, da dobe čimprej pravico do soodločevanja v javnem življenju. Saj politika ni preprič za prvenstvo, za večji ugled tega ali onega. Politika je skrb za interese naroda.« — Tako češke svobodomiselnice poslanke! — Pri nas pa so žerjavovski »naprednjaki« preprečili, o kralja že podpisano žensko volivno pravico za občinske odbore! — Nekatero narodno dame so torej dobile od zavednih Čehinj na tem sestanku — kaj čudno pohvalo za »narodno in napredno« delovanje — svojih možičkov.

»Domovini« smo na podlagi njene pisave opetovano dokazali, kakšne pojme ima o veri, Cerkvi in duhovništvu. Tudi škofij-ska — za pravega katoličana najveljavnejša — oblast je to potrdila. Zadnja »Domovina« še vedno trmasto renči, da ni brezverska. »Duhovnika«, ki je miren in skromen izvrševalec svojih dolžnosti, pa je in bo »Domovina« vedno zagovarjala,« piše žerjavovski list. Hvala Bogu, da so duhovniki, ki bi jih v škodo vere in Cerkve, naroda in države »Domovina« hvalila in zagovarjala — v Sloveniji redke, bele vrane. Za pravega katoličana ostanejo v večni veljavi Kristusove besede: »Kdor Cerkve (papeža, škofov in njim vdanih duhovnikov) ne posluša, naj ti bo kakor nevernik in očitni grešnik.« — V verskih stvareh ima torej odločevati samo Cerkev in če škof kot poklicana verska oblast spozna in odloči, da je ta ali oni časopis protiverski in ga zato veren katoličan ne sme čitati, je to njegova pravica in dolžnost, dolžnost nas katoličanov pa je, da ga poslušamo. Vsako pisanje »Domovine« v tem oziru je torej čisto odveč — za vernega katoličana je stvar več kot jasna.

»Domovina nastopa le proti onim duhovnikom, ki zlorablajo svoj vzvišeni poklic v politične svrhe« pravi ta list v zadnji svoji številki. Gospodje okrog »Domovine« dobro vedo, da je duhovnik po veri in vesti dolžan nastopati proti

svobodomislecem in njihovem časopisju, kajti Cerkev načelno obsoja časopisje takozvani svobodomiselnih strank, ker to časopisje stoji v službi svetovne framazonske lože, ki ima za svoj cilj — uničenje Cerkve in prave vere. Tudi če bi svobodomiselno časopisje iz previdnosti nekaj časa ne pisalo lažnivo o verskih zadevah, o Cerkvi in duhovnikih, bi ga zaveden katoličan ne smel vzeti v roke, ker je dobro znano, kakšne cilje zasleduje to časopisje in samostojna demokratska stranka. Popolni brezverci, ki dajejo smer njihovi pisavi, natančno vedo, kaj hočejo. Zavednega katoličana — duhovnika in preprostega vernika sveta dolžnost pa je, da liberalnemu časopisu, pa naj bi pisalo še tako lepo in priliznjeno — napove boj na celi črti. Tudi farizeji so včasih znali lepo in hinavsko govoriti — a vedno in povsod ej bil njihov cilj: Kristusa na križ!

»Kmetiska zavest na mladi njivi človečanske politike« se je zrcalila, kot pravi glasilo samostojnežev, posebno v napisih, na slavolokih, v čast g. Radiču v Vitanju. Ker so ti napisi zanimivi, oglejmo si torej nekatere.

1. »Vera v Boga in kmečka sloga.« Kakšno vero ima gosp. Radič v Boga in kakšno je njegovo mišljenje o Cerkvi in duhovnikih — ve ves svet. Kmetško sloga pa poizkušajo Radič in njegovi slovenski pomagači seveda zamažati — razbiti z napadi na SLS, v kateri je že združena ogromna večina slovenskih kmetov.

2. »Pozdravljen vojvoda Pravice.« Ta je šele lep! Dve leti je že gosp. Radič v vladi in še nikdar ni bila Slovenija tako zapostavljena in še nikdar niso bila državna davčna bremena krivičneje razdeljena kot pod »seljačko vladco«. — Živijo radičevska »pravica«!

3. »Apostolu miru naša zvestoba.« Radičevci so glasovali z velikansko vnemo za večmilijardni proračun, v katerem so največje svote za armado. Poleg tega provzročila gosp. Radič z raznimi svojimi govori večne vladne krize, ki onemogočajo mirno in redno gospodarsko delovanje našega parlamenta. Res — »apostol miru«.

4. »Matija Gubec — Tvoji smo.« Matija Gubec se je hrabro bojeval in dal življenje za kmetško stvar. Radič pa se bojuje z lepimi in nelepimi frazami, ki jih komaj izgovorjene »hrabro« prekliče. Radič ni dal niti svoje svobode, še manj svojega življenja za kmetško pravico, pač pa je vrgel med staro šaro ne samo republiko, temveč s ponižnim priznanjem centralistične ustave tudi gospodarsko samostojnost hrvatskega naroda. Tako je »junaštvo« viteza neba in zemlje.

**Varno naložite svoj denar v
Vzajemni posojilnici
v Ljubljani, poleg hotela 'Union'.
Obrestovanje najugodnejše.
Posojila proti vknjižbi na posestva, proti
poroštvu i. t. d**

Točenje pijač med službo božjo.

V predzadnjim »Domoljubu« piše dopisnik iz Mirne peči, da naj bi bile gostilne med službo božjo zaprte, in izreka željo, da naj bi sklenil občinski odbor, češ, da ima menda to moč, — da bi se med službo božjo ne smele točiti opojne pijače. S tem da bi prenehalo tudi žalostno petje pijanskih pesmi. —

Da ne bo kak občinski odbor zapeljan po teh sicer vse hvale vrednih željah, blagovoli uredništvo priobčiti nastopno pojasnilo: Pravice, ki mu jo hoče priznati dopisnik, občinski odbor žal — nima. — Določevati, kdaj morajo biti zaprte gostilne, in omejevati točenje alkoholnih pijač tudi ob gotovem dnevnem času, imajo le politična (obrtna) oblastva prve stopnje, torej sedaj srezki poglavarji. — Vso gostilniško obratovanje spada namreč pod nadzorstvo le-teh po določbah obrtnega reda odnosno tudi po predpisih raznih naredb in pravilnikov. Odločujoče besede občine nimajo.

Malo upanja imamo, da bi se kdaj povzpeli srezki poglavarji do odredb, s katerimi bi določili, da se morajo med službo božjo zapirati krčme, in da se ne smejo točiti opojne pijače, dasi bi bilo to ponekod nujno priporočljivo in potrebno. Vendar povsod ni izvedljivo, vsaj ne v večjih krajih in mestih.

Toda županstvo ima drugo moč in oblast, ki jo lahko uveljavi tudi v tem primeru kot krajevno-policijsko oblastvo. — Županstvo mora skrbeti, da bo red in mir med službo božjo v gostilnah, ki so v bližini cerkve. Pri vsakem razgrajanju, vpitju in petju, ki bi se moralo pravilno imenovati kričanje, mora takoj poseči vmes in prepričati, da bi se delalo pohujšanje, ki daje povod javnemu zgražanju. Kričači — zlasti, če se ne pokore ukazu občinskega organa, naj se ovadijo srezkemu glavarju, ki jih bo — to vsaj pričakujemo od njega — primerno nagradil.

Pri tej priliki opozarjamo, da izide v kratkem knjiga »Alkoholno vprašanje«, kjer bodo obširno obravnavana vsa določila, ki se tičejo omejevanja pivske kuge. Dobro došla bo predvsem županstvom, pa tudi — gostilničarjem. Pametni in pošteni gostilničarji itak že sedaj zapirajo lokale med cerkvenim opravilom.

Prošnja.

»Slovenec« z dne 7. oktobra in »Domoljub« z dne 14. oktobra sta poročala o nesreči, ki je 27. septembra zadela našo župnijo in občino. Povodenj je obiskala in težko zadela našo župnijo in občino. Povodenj je obiskala in težko zadela celo težko zadela celo občino, hribe in grape. Po hribih je na stotine zemeljskih plazov odneslo veliko ruše in veliko prsti s še

zunaj se nahajajočimi pridelki vred; obenem ti usadi marsikod ogrožajo obstoj v bližini se nahajajočih človeških bivališč in gospodarskih poslopij. Po grapah so pa nad vse pričakovane divje narasli potoki in hudourniki uničili vse, kar so dosegli.

Nekatere naše občane pa je nesreča obiskala še prav posebno težko, tako da so sedaj brez strehe in sveta, brez obleke in živila. Najhuje je prizadet Anton Ambrožič, ki je s številno svojo družino navezan le na dobrodelnost usmiljenih rok. Zidano enonadstropno hišo, mlin, žago, hlev s petimi glavami živine, vso obleko, ves živež, vse jim je odnesla voda. Plaz, ki je pridrvel s hriba, je nesrečo pospešil, ko še niso bili nanjo pripravljeni. Prav nič drugega jim ne preostaja, kot trkati na usmiljena srca. Velik siromak je Janez Dolinar. Pred dvema leti že je ob povodnji prišel ob hišo, hlev, žago, kozolec. S pomočjo podpor in prevelikimi naporji, ki so mu zrahljali tudi zdravje, je za silo postavil vse zopet nazaj; po zadnji povodnji je zopet ob hišo, hlev in kozolec. Pri kočarju Francu Trnovcu so valovi odnesli vogel hiše, voda je udrila v hišo, uničila domala vsa živila, odnesla vso obutev, kmetijsko in kuhinjsko orodje. Žagarju Alojziju Šiferer je voda podrla kos hiše in odplavala mnogo kubičnih metrov desk in hlodov.

Škoda v občini je neprecenljiva. Cenjena je na 6,034.100 Din.

Naši ljudje so ob raznih nesrečah, ki so zadevale druge kraje, po svojih močeh vedno radevolje pomagali bratom in sestram širom Slovenije. Podpisano županstvo radi tega zanesljivo pričakuje, da ne bo brezuspešno, ako stopa s tem pred slovensko javnost z uljudno prošnjo za milodare v prid najtežje prizadetim v svoji občini. Zato prosi vse, ki vam je prizanesla grozota povodnji, prispevajte po svojih močeh za najbednejše in pošiljajte milodare na njegov naslov, da jih razdeli med najpotrebnejše. Vsak, tudi najmanjši dar, Bog obilno povrne!

Županstvo občine Črni vrh nad Polhovim gradcem, dne 16. oktobra 1926.

Josip Trohec, župan.

Za cerkev na Kosovem polju.

Naseljenci — Hrvati in Slovenci na Kosovem polju ter ostali državni uradniki katoliške vere so se odločili sezidati v Prištini cerkvico. Ker je za zidavo cerkvice poleg naporenega dela potrebna tudi večja vsota denarja, a mi kot začetniki naselbine, ki smo primorani za svoje družine zidati gospodarska poslopja, nismo zmožni, da samo s svojimi prispevki izvršimo naš načrt, zato se obrnemo na vsa dobra katoliška srca da po svojih močeh prispevajo za zidavo božjega hrama. Vsak še tako mal prispevek se hvaležno sprejme.

Dosedaj se je za nas naseljence vršila služba božja deloma pod vedrim nebom, deloma v sobi privatne hiše. Zato se obračamo na Vašo dobroto in požrtvovalnost, da dobrotljivo prispevate za zidavo cerkvice, ki bo prva katoliška cerkev na Kosovem polju v bližini grobov: cara Lazara, cara Murata in Obiliča.

V trdnem zaupanju, da bo naša udana prošnja revnih naseljenecv uslišana, se naprej zahvaljujemo za vsak najmanjši milodar.

V Prištini, 4. oktobra 1926.

Predsednik Ivo Badrov, tajnik G. Marković.

d Naši poslanci za popravo cest. Posl. Franc Smodej, Dušan Serbec in Ivan Brodar so bili v ministrstvu za javna dela, da se pospešijo poprave cest. Povdarili so, da so poprave cest zelo nujne, ne samo iz gospodarskih razlogov, ampak tudi iz prehranjevalnih ozirov. Ministrstvo je za popravo državnih cest in mostov otvorilo kredit 850.000 Din. Za deželne ceste se mora odobriti poseben kredit. To vprašanje je v zvezi z rešitvijo načelnega vprašanja o deželnih cestah, za katere ljudstvo plačuje doklade, katere pa država uporablja v druge namene.

Kmetijski izlet. Okr. kmet. referent v Novem mestu g. Malasek priredi tekom jeseni (novembra) enodnevni izlet kmetovalcev v Zdečino na Hrvaškem. Ogledali si bomo ribogojstvo z glivnim ribolovom ribnjaka 430 orolov velikega, uspešno živinorejo, ameriški stolp za okisanje krme in druge velezanimive naprave. Obiskovalci se bodo čudili, kaj se da napraviti iz močvirja. Pravčasne prijave sprejema gori imenovani. Poskrbelo se bo za polovično vožnjo na železnici. Dan izleta se sporoči kasneje.

d Radić in nedeljska maša. Ob priliki Radičevega shoda v Vitanju na Štajerskem so radičevci najeli nekega duhovnika, da jim bere sv. mašo ob uri, ki so jo sami določili. To je vse lepo. Toda neki hrvatski župnik piše v »Slovenca«, da se radičevci na Hrvaškem že davno več ne menijo za sv. mašo, da prirejajo shode baš ob uri, ko je v cerkvi sv. opravilo, da večina vodilnih radičevcev nobene vere več nimajo, duhovnikom vedno in povsod nasprotujejo, da je v krajih, kjer je največ radičevcev, versko življenje najbolj razdejavano, tako v farah, ki štejejo po 5000 duš, pride ob nedeljah k službi božji 20 ljudi. Sicer so pa znane Radičeve izjave o Cerkvi, veri, škofih in duhovnikih dovolj — zato se tem bolj čudimo par ljudem, ki bi to morali umevati, pa nečejo umevati. Radičevska hinvščina je vendar dovolj očitna.

d Kmetiskim gospodarjem. V nekaj dneh izide, kakor druga leta, tudi letos koledar Kmetске zveze za leto 1927. Koledar bo bogate vsebine. Vezava bo prav tako močna, kakor lansko leto. Dodano bo nekaj papirja za zapiske. Cena, kakor druga leta Din 10.—. Vse zavedne naše kmetovalce prosimo, naj ne kupujejo drugih kmetiskih koledarjev, ampak le naš žepni koledar.

d Avtomobilski kralj Ford iz Amerike bo zgradil v Splitu tovarno za avtomobile, če se mu bo zagotovila oddaja vsaj po 3000

avtomobilov na leto po celi jugovzhodni Evropi.

d Novice v slikah so priložene današnjemu »Domoljubu«.

d Kovanega drobiža po 50 par, 1 dinar in 2 dinarja je v državnih skladiščih toliko, da že nimajo več prostora, kam bi ga devali. Zato so dobile pošte nalogo, da morajo vse zneske do 100 Din izplačevati samo v kovanem drobižu, pri večjih zneskih pa vsaj 100 Din v drobižu.

d Romunska kraljica Marija, mati naše kraljice, je odpotovala v Ameriko. Neke tvrdka za izdelovanje kinematografskih filmov ji je ponudila 500.000 dolarjev, to je blizu 30 milijonov dinarjev, če samo v par kratkih prizorih nastopi v filmu, odkoder jo bodo potem kazali po vsem svetu. Kraljica je ponudbo sprejela ter bo denar darovala za revne otroke v Romuniji.

d V Parizu je umrla gosp. Pribičević hčerka. Kralj in kraljica sta naročila poslaništvu v Parizu v njunem imenu položiti venec na krsto umrle gospodične. Poslaništvo je svoj nalogo tako izvršilo, da je naročilo venec z napisom: »Njihovi Veličanstvi kralj in kraljica Srbije.* Gospod Ninčić naj nauči svojega poslanika, da zastopa državo Srbov, Hrvatov in Slovencev, ne pa samo državo Srbov, katere danes ni več.

d Vohuni. Belgrajska policija je odkrila vohunsko družbo, ki je vohunila v naši državi v prid sovjetski ruski republiki.

d Dotok služkinj v Ljubljano je izredno velik, vsled česar mnogo deklet ne dobi službe, druge pa morajo delati za vsako plačo.

d Našim društvom! Pred kratkim so dobila vsa v Prosvetni zvezi v Ljubljani včlanjena društva statistične dopisnice. Društva, ki teh dopisnic še niso vrnila, nujno prosimo, da jih takoj izpolnijo in pošljejo Prosvetni zvezi, ki jih potrebuje za poročilo pri občnem zboru dne 27. t. m.

d Bogastva Rade Pašiča. Sodišče je otvorilo konkurz nad premoženjem Pašičevega sina Rada. Tirjatve znašajo čez 13 milijonov dinarjev, premoženje pa — ena hiša in en avto. Rade zna!

d Domač izum. G. Ferdo Motnikar, urar iz Zagorja ob Savi, je izumil novo stolpno uro, ki bo imela samo dve glavni kolesi in eno samo utež, a bo bila vsako četrtinko dvojino in obenem na drugi zvon preteklo uro, to je, da bo repetirala. Ob uri pa bo bila še uro na največji zvon. Navijala se bo samo enkrat na teden.

d Na pomoč našim čipkaricam! Strahota poplav je prizadela večino naših krajev, kjer prebivajo naše uboge čipkarice. Te so doslej čez zimo prebedele cele noči za blazinicami, da so si zaslužile vsaj za najnujnejšo obleko. Zato priporočamo nakup edino domačih čipk, da se preskrbi najbednejšim vsaj nekaj dela čez zimo. Uvoz tujih čipk v našo domovino veljaj danes za sramoto in nečlovekoljubno dejanje!

d Na dr. Krekovi moččansko-gospodinj-ski šoli v Zgornji Šiški pri Ljubljani (prej v Ljubljani, Šeleburgova ulica 1) se je moral

POROČNI PRISTANI F. ČUDEN PREŠERNOVA ULICA

vsled preselitve pouk za eno leto prekiniti ter se je sedaj dne 15. oktobra t. l. zopet deloma pričel in sicer s šivanjem. — Dne 26. oktobra se pa prične popolen pouk t. l. pouk o kuhi, teoretiški pouk itd. — Toliko v vednost onim, ki so namenjene še-le 26. oktobrom vstopiti. — V sredi novembra se bodo pa pričeli večerni kuharski tečajji za boljše kuho. Natančnejše podatke objavimo pozneje.

Vodstvo.
d Orlovski koledarček za l. 1927. pri naša poleg običajnih poštnih določb, kol-kovnih pristojbin ter starih in novih mer še zlasti točen pouk o vojaški službi, v prvi vrsti o raznih oprostitvah, dalje članek o prvi pomoči pri telovadnih nesre-čah, najvažnejše podatke iz orlovske zgo-dovine, o orlovskih praznikih, o koristi »Čebelice«, o nošnji orlovskega kroja, osnovne pojme o ženskem vprašanju ter seznam orlovskih in orliških odsekov. Končno ima veliko praznega papirja za osebne zapiske. Koledarček je zelo okus-no in fino vezan v platno. Stane 10 Din ter se dobi v Ljudskem domu v Ljubljani ter pri vsakem orlovskem odseku.

d Kaj se je v Trbovljah zgodilo? Pred dvema letoma je nek delavec prodal svoj srečko dvema drugim delavcema in sicer dva dni pred žrebanjem. Čez dva dni pride telegram, da je ravno ista številka zadela dobitok 50.000 Din. To je resnica; kdor ne verjame lahko dobi še natančnejše podatke o tem slučaju. Mogoče imaš ti tudi srečko najbogatejše loterije Društvenega doma v Trbovljah. Glej, da hitro plačaš, sicer se ti lahko podobno zgodi kakor onemu del-avcu. Stori hitro, kar misliš, 7. novembra se vrši žrebanje nepreklicno.

d Umrl je 15. t. m. v Ljubljani bisero-mašnik in župnik v pokoju g. Viljem Gašperin, star 86 let. N. v m. p!

d Umrl je 11. t. m. v Železnikih 80-letni trgovec in veleposestnik gosp. Anton Hafner, v vsej okolici zelo spoštovan mož.

d Smrtna nesreča. Z motorjem sta se peljala iz Domžal v Ljubljano gosp. Joško Adamič, edini sin trgovca Adamiča v Domžalah, in ključavničarski mojster Končan. Med Trzinom in Črnučami sta srečala voz z opeko, ki je vozil po sredi ceste in se ni izognil. Adamič je zavozil na desno, v istem hipu pa pridrvi izza ovinka nekli avto, ki je moral prehiteti na isto stran, kot je vozil Adamič. Motorno kolo je prišlo med voz in avto. Adamič in Končan sta padla, pri čemer se je Adamič tako pobil, da je čez dva dni v bolnišnici umrl.

d Avtomobilska nesreča. Na cesti iz Št. Ilja v Maribor se je pri prevozu čez železniški tir avtomobil trgovca Neudorferja iz Gornje Radgone z vso silo zaletel v zaprte zatvornice. Dve dami, ki sta sedeli v avtu, sta zleteli iz njega ter dobili težke poškodbe. Ena bo najbrže izgubila oko.

Dobro in poceni

se kupuje v manufakturni trgovini

A. & E. SKABERNE — Ljubljana, Mostni trg 10

d **Splav razbil most.** Pri Ptujju so vojaki zgradili pontonski most preko Drave. Ker je svarilna tabla za splavarje nezadostna, je neki splav prezrl to tablo ter drvel naprej. Za ovinkom se nenadoma pokaže most, splava ni mogoče več ustaviti in tako se je zaletel v pontone, katere je štiri predrl, da so splavali po Dravi. Šele pri Varaždinu so jih polovili. Splavu se ni ničesar zgodilo, le vesla so se polomila.

d **Strašna smrt.** Znani mladi sportnik Strahinja-Sarajić v Mostaru je 16. oktobra iz radovednosti stopil v prostor za stroje tamkajšnje tobačne tovarne. Začel je pregledovati naprave. Pri tem je prišel v stik s 6000 voltov močnim električnim tokom. Zvrnil se je, a roka mu je ostala na aparatu in je gorela s plamenom. Na njegov krik so prihiteli delavci, toda nihče se ga ni upal dotakniti. Tako je ostal nesrečni mladenič v najstrašnejših bolečinah celih 20 minut, dokler roka ni popolnoma zgorela in so ostanki padli na tla. Šele tedaj so bednika prijeli in prenesli v bolnišnico, kjer ga je v par urah smrt rešila strašnih bolečin.

d **Velika in dobro oborožena tolpa** se potepa okrog Ptujja ter ponoči ropa po hišah. Orožniki je še niso mogli iztakniti.

d **Roparski napad.** Iz rajhenburškega sejma se je vračal posestnik Janez Slivšek iz Razteza. Malo pred domom ga je napadel neznan ropar, streljal nanj s samokresom ter ga potem bil po glavi, da je padel v nezavest. Vzel mu je listino s 5000 Din, izkupiček za vole. Ljudje so našli Slivška krvavega na cesti, o roparju pa ni sledu.

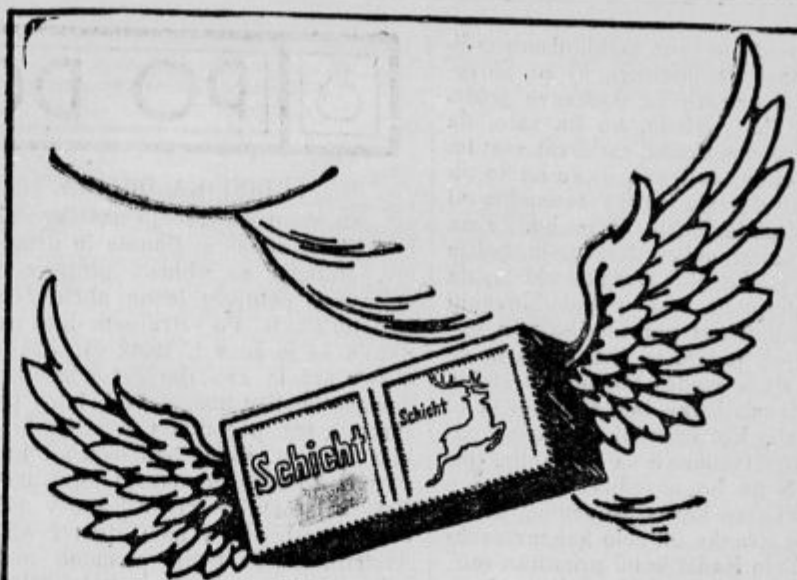
Jurklošter. V petek 8. t. m. zvečer je neznan zločinec skozi okno ustrelil z lovsko puško Franc Ocvirka, prevžitkarja v Slavisji vasi h. št. 7., ko si je samotni kahal večerjo. Zadel ga je s šroti v levo hrbtno stran pod plečem. Ustreljeni Ocvirk je tekkel še nekaj korakov za zločincem, ki je izginil kmalu v temi. Potem pa je šel do bližnjega sosedu Gračnerja, kjer se je onemogel zgrudil. Sosedje so prepeljali ranjenca še isto noč v bolnico v Celje. Rane niso smrtno.

Strela je udarila v nedeljo zvečer 10. t. m. v hišo Andreja Amona na Blatnem vrhu h. št. 6. Hiša je pogorela do tal. Ničesar ni bilo mogoče rešiti. Le hleve so otehi dobri vaščani. Pogorelec je bil zavarovan le za nizko vsoto.

d **Kupujte srečke loterije »Martinišča«** v Murski Soboti. Dobitkov je 670. Srečke se lahko naročijo pri ravnateljstvu »Martinišča« v Murski Soboti. Cena srečke 5 Din.

★ **Prva železna hiša v Zagrebu.** Osješka livarna in tovarna strojev je te dni postavila na Pantovčaku v Zagrebu prvo svojo železno hišo po Försterjevem patentu. Vila ima šest sob in vse postranske prostore, centralno kurjavo, vodovod in električno razsvetljavo ter stane do 210.000 Din brez zemljišča. Hiša je varna pred ognjem in odporna proti mrazu in vročini, ker je heraklit v stenah slab prevodnik toplote. Na videz je kakor zidana hiša. Tovarna izdeluje tudi delavske hišice za 46.000 dinarjev; hiša z dvema sobama stane 55.000 dinarjev.

☛ V VSAKO HIŠO »DOMOLJUBA« ☛

Vedno nedosegljivo v kakovosti
ostane

Schicht-ovo milo znamke „Jelen.“

Kajti nič na svetu nas ne more napotiti, da poslabšamo naše najboljše, kakovost našega mila.

Mogoče bi nam bilo poceniti naše Jelenovo milo s tem, da bi ne porabljali „tako dobre“ surovine. Ne storimo tega, kajti nam ni samo na tem, da proizvajamo „dobro milo“, temveč nam je na tem, da proizvajamo

najboljše milo!

p **Vlada v razsulu.** Večkrat smo že poročali, kake se obe vladni stranki: radikali in radičevci neprestano med seboj lasata. Posebno so divji na Radiča tisti radikali, ki so na Pašičevi strani. In teh je zelo veliko, veliko število, posebno v zadnjem času, ko je edini resni nasprotnik Pašičev g. Jovanović radi hude bolezni popolnoma moral pustiti politiko. Reči moramo, da Pašič zopet pridobiva v radikalni stranki, in kolikor on pridobiva, toliko izgublja Radič v vladi. O priilki obiska češkoslovaških poslancev v Zagrebu pa je napravil Radič s svojo znano nepremišljenostjo precejšnjo neumnost, ko se je čisto po nepotrebnem in sila nerodno in nedostojno vtikal v govore nekaterih predstavnikov. To je izbilo sodu dno. Uzunović, na katerega so Pašičevi prijatelji vedno bolj pritiskali, je podal ostavko vlade. Toda kralj ostavke ni sprejel.

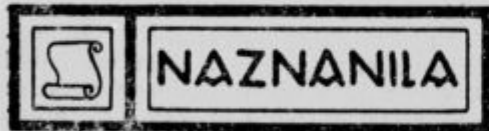
Med tem, ko je bila vlada v ostavki, so radikali na razne strani poskušali, kako bi stvorili nov načrt za vlado. Zlasti so hodili okrog SLS, ki je izjavila, da gre v vlado, če se zajamčijo Sloveniji pravice, ki ji gredo in se ji pomaga iz gospodarskega propadanja. Obenem pa je bilo tudi jasno, da bo pri morebitni sestavi nove vlade veliko odločal g. Pašič. To pa Pašičevim sovražnikom, ki so tudi močni, ni bilo po godu. Zato se je po dvanajdnem čakanju odločilo tako, da se ostavka ne sprejme, pač pa da za nekaj časa ostane še sedanja vlada. Le radičevci so morali podpisati izjavo, s katero se uravnava Radičevo obnašanje v bodoče in se zavezujejo, da bodo vedno za vse, kar bodo zahtevali radikali. Radičevci se namreč najbolj boje, da ne bi bili v vladi takrat, ko bodo volitve, zakaj zavedajo se, da bi bilo to zanje smrtonosno. Zato so pripravljeni na vse pogoje.

p **»Klerikalci se ponujajo«**, srdito vpijejo žerjavovski časopisi, vsi onemogli od jeze, ker se zanje nihče ne zmení. Lažejo, da je SLS pripravljena prodati avtonomijo in Slovenijo, samo da pride v vlado. Žer-

javovci naj bodo le brez skrbi, nismo radi-čevci, še manj pa liberalci, ki so Slove-nijo že stotič prodali za Judeževe groše. Če bo SLS šla v vlado, bo šla zato, da skuša za Slovenijo doseči zaenkrat vsaj to, kar se doseči da. Jasno je, da se ne bo ob teh razmerah dosegla takoj avtonomija, od katere SLS nikdar odstopila ne bo. Če pa se vsaj trenutno nekaj doseže, je boljše kot nič. Če pa bo SLS stranka videla, da belgrajski gospodje niso voljni Sloveniji nič drugega dati kot par klerikalcem mi-nistrske stolce, potem je čisto gotovo, da SLS ne bo šla v vlado. Ministrske stolce bi SLS že davno lahko imela. Druga bi ji ne bilo treba kot narediti to, kar so na-redili Zerjavovci: pljuniti na Slovenijo. Baš tega pa SLS ne bo naredila, ker ji je v prvi vrsti pri srcu korist Slovenije, ne pa korist lastne stranke ali celo kakšne oseb-ne koristi. Celo Radić je bil primoran reči, da bo SLS, če pride v vlado, dala strokov-njake in poštene ministre. Zato pa vse stranke v Belgradu s spoštovanjem gledajo na SLS, čeprav so včasih divje nanjo, ker ni — na prodaj.

p Pašić je na potu v Belgrad. Radikali ga čakajo z veliko nestrpnostjo, ker upajo, da se bo edino njemu posrečilo upostaviti edinost v stranki. Danes je v radikalni stranki, katere razkroj gre nemoteno na-prej, edini Pašić še, ki jo more vzdržati v enotnosti. Stranka ne sloni več na skup-nih načelih, temveč samo še na eni osebi. Ko te osebe ne bo več, ne bo več tudi da-našnje radikalne stranke. Razvoj se ne da ustaviti.

p Znižanje poslanskih dnevníc. Predsednik narodne skupščine je sklical vodi-telje parlamentarnih klubov, da se pogo-vore v zahtevi finančnega ministra o zni-žanju poslanskih dnevníc za 20 odstot. Naš poslanec Sušnik se je v imenu vseh naših poslancev izjavil za to znižanje, vendar pod pogojem, da bo vlada dajala natančen ra-čun, ali je šel ta denar za siromašno ljud-stvo ali ne.

n Slov. kat. izobraževalno društvo pri Sv. Heleni priredi v nedeljo dne 31. oktobra ob 8 popoldne v društveni dvorani nanovo predelano igro »Mlinar in njegova hči« v petih dejanjih. Vsi vljudno vabljeni.

n Zafar pri Vrhniki. Tukajšnje Izobraževalno društvo priredi 24. oktobra ob približno 15 letnice svojega obstoja veselico z jako bogatim sporedom. Sodeluje domača godba na pihala. Cene običajne.

n Predvor nad Kranjem. Kat. prosv. društvo v Predvoru otvori sezono za l. 1926-27 v nedeljo dne 24. oktobra ob 3 z igro »Prisegam!« v treh dejanjih s petjem, ki se ponovi v nedeljo 31. oktobra. Čisti dobiček je namenjen v prid gospodinj-skemu tečaju, ki ga priredi orliški krožek. Tečaj se prične 7. jan. in bo trajal 10 tednov. Vse pri-jatelje poštene zabave uljudno vabimo.

n Vsi bivši salezijanski gofenci in oratorijanci se tem potom prosijo, da se sigurno udeležijo pri-jateljskega sestanka v nedeljo, 24. t. m., na Ra-kovniku. Ob devetih bo sv. maša, ob desetih zbor-ovanje. Ta dan se bo tudi izvolil odbor za »Zvezo bivših«. Po zborovanju bo skupno kosilo, zato pro-simo pravočasnega kratkega obvestila na ravnal-stvo zavoda. Oni, ki bi bili slučajno zadržani,

PO DOMOVINI

RIBNIŠKA DOLINA.

Na jesen se vračajo naši krošnjarji iz Nemške Avstrije, iz Banata in drugih krajev. Mnogim so oblasti prepovedale iz-vrševanje potujoče lesne obrti, četudi bi tega ne smele. Po vztrajnem delu poslanca Škulja se je že v l. 1920. in 1922. določil obseg pravic krošnjarjev z izdelki lesne domače obrti v naši državi, letos pa se je sprejela trg. pogodba z Avstrijo in Italijo, kjer je posl. Škulj isto oskrbel krošnjar-stvu iz kočevskega okraja lepe ugodnosti. Oni, ki se čutijo prikrajšane v dobljenih pravicah, bodisi v naši državi ali pa v Avstriji, naj se javijo pisмено ali ustno pri g. poslancu Škulju z natančnimi in le resničnimi podatki. Torej na delo, ker jamranje ne pomaga nič!

DOLENJA BRIGA.

Pred par leti smo dobili samostojno šolo, katero smo namestili v najeti hiši. Letos pa smo kupili večjo stavbo, ki naj služi malo predelana za šolo. V zadregah za denar smo se na vso moč razveselili, ko nam je pri nas na lepem shodu pred par tedni povedal posl. Škulj, da nam je izposloval kaj lepo podporo za novo šolo. Precej se bomo oddahnili.

BEDA POLJANSKE DOLINE.

S Trate v Poljanski dolini nam pišejo: Dne 6. in 7. t. m. se je mudil v Poljanski dolini poslanec Brodar, da si ogleda obseg katastrofalne povodnji. Na vpraša-nje, zakaj ga ni bilo že prej, je pojasnil, da je takoj drugi dan po povodnji bil že v Škofji Loki in okolici, a ker so mu rekli, da ni mogoče priti v Poljansko dolino, je hitel v Belgrad, da takoj obvesti odločilne kroge o nesreči, in ukrene vse potrebne korake. V ta namen je obiskal ministrskega predsednika Uzunoviča, finančnega ministra Periča, dalje ministra za javna dela, za socialno politiko in ministra za kmetijstvo. Ko je prišel iz Belgrada, se je takoj podal v Poljansko dolino. V občini Trata je bil v Hotavljah, kjer je voda vzela ravno letos narejeni most in poplavlila nji-ve in travnike. Dalje se je mudil v Sestran-ski in Gornji vasi, kjer je vzela voda most

se prosijo, da sporoče po dopisnici, da žele pristopiti k zvezi in navedejo svoj natančen naslov. Na veselo svidenje po dolgem času! — Priprav-ljalni odbor »Zveze bivših salez. gojencev«, Ra-kovnik, Ljubljana.

n Smartin v Sp. Tuhinju. V nedeljo, 24. okt. bosta v župni cerkvi ob 10 slovesno praznovala zlato poroko zakonska Urh Burja in njegova žena Marija rojena Jaševc iz Snovika. K temu izrednemu slavlju jima srčno častitamo želeč, da jima da Bog učkati še biserno poroko.

n Tečaj za damsko prirojanje v Ljubljani. Urad za pospeševanje obrti v Ljubljani namerava prirediti koncem decembra t. l. tečaj za damsko prirojanje v Ljubljani. Krojačice-mojstrice in pomočnice, ki žele obiskovati tečaj, naj prijavijo svojo udeležbo pisмено ali osebno pri Uradu za pospeševanje obrti, Ljubljana, Krekov trg št. 10-I. Tečaj se bo vršil vse delovne dni ob večernih urah pod vodstvom strokovnega učitelja g. Alojzija Knafejljina.

med šolo in trgovino Mrak, dalje Fortu-nov mlin in Kalarjevo žago. Kalarjev jez je voda pustila, zato pa si je naredila ob levi strani jeza proti Gorenji vasi popol-noma novo strugo, tako da je Kalarjev mlin na suhem brez vode, hiša trgovca Mraka pa je v nevarnosti ob vsaki večji poplavi. Kalarjevega Franceta (Stanonik) je sedaj že tretjič zadela nesreča v največ-jem obsegu. Polje, ki ga meji Sora in cesta na Dolenjo Dobravo je bilo poplavljenno, in še celo na cesti je voda stala do 15 cm visoko. Ker je g. poslanec zvedel, da je mala voda Brebrovnica, ki prihaja iz Lu-čin, in se pri Dolenji Dobravi izliva v Soro, napravila razmeroma še veliko hujšo ško-do kot Sora, je obiskal tudi vse vasi ob vodi Brebrovnici, to je Dolenjo in Gorenjo Dobravo, Todraž in zelo raztreseno Bre-brovnico. Na tem potu se je prepričal, da je vsa dolina, kjer teče Brebrovnica, po vsej dolžini in širini na debelo zasuta s peskom in skalovjem, da je cesta na mno-gih krajih popolnoma uničena, tako da je nemogoče z vozom iz Trate v Lučine. Še celo peš se težko pride. Iz doline Brebrovnice je šel g. Brodar v Lučine, in odtod še v ob-čino Soro in dolino Ločnice.

SOSTRO.

Na sredi vasi stoji na pol podrti stara šola, ki dela skazo celi vasi. Že več let se je delalo na to, da se porabi ta hiša za ubčnico in se je zato nabralo že denarja 130.000 Din. Lani je že bilo vse priprav-ljeno, pa se je iz neznanega vzroka delo ustavilo in denar je prišel v druge roke. Letos so napravili kanal in škarpo čez cesto kar pravijo da je zelo veliko stalo, potem so pa zopet prenehali. Menda bodo v kratkem začeli zapet z zidanjem in bo popravljena stavba nekaj lepega. Zakaj se bo potem hiša rabila, sedaj še ni znano. Pričakovali so ljudje, da bo ubožnica, ki je res krvavo potrebna, — pa je res prava ubožnica brez oken, na pol podrti — kol se vidi ne bodo notri stanovali nikoli ubogi za katere je bila odločena. Ljudje so sploš-no radi tega zelo potrji in nezadovoljni, ker se denar, ki je bil z žuljavimi rokami prisluzhen, z velikimi težavami pridobljen, ne porabi v tiste namene, za katere je bil nabran.

SMARTNO OB SAVI.

Minulo nedeljo se je sestavil račun za našo šolo sv. Petra za leto 1927. Bila je to tudi zadnja seja z našim gosp. upravite-ljem Levstikom, ki bo s 1. novembrom za-pustil šolo ter stopil v pokoj. Gosp. pred-sednik Mihael Dimnik iz Jarš se mu je v imenu članov zahvalil za njegovo 20 letno delovanje in mu želel še mnogo najsrečnej-ših let v zasluženem počitku. — Kakor povsod, se je vršilo tudi pri nas darovanje za poplavljenca, nabralo se je 873 Din 5 par. Pri nas so nalovili nekaj hlodov in tramov od mostov. Nekateri posestniki so z vel-ikim trudom nepoškodovan les spravili na svoja dvorišča. Zadnje dni pa je hodilo

več voznikov, bili so menda iz občine Medvode, ki so pobirali hlode, nevede ali so njihovi ali ne. — Prišel je v Šmartno upokojeni gosp. župnik Šiška, naš domačin.

ST. GOTARD PRI TROJANAH.

V nedeljo, 26. septembra smo imeli slovesnost odkritja spominske plošče padlim vojakom iz župnije. Ob desetih je g. Bonač, bivši vojni kurat, opravil sv. mašo za vse padle vojake iz župnije in imel primeren cerkveni govor. Po končani sv. maši so se zbrali farani zunaj pred cerkvijo, kjer se je v cerkveno steno poleg vrat zazidala spominska plošča. Moški zbor je zapel »Vigred se povrne«, g. Bonač je imel lep in globoko v srce segajoč govor. Nato so se opravile molitve za mrtve. Spominska plošča je iz kararskega marmorja in ima 22 imen padlih in pogrešanih vojakov. — Popoldne po litanijah so prišli bivši vojaki v svetovni vojni v društveno dvorano k sestanku. G. Bonač je v lepem govoru vsestransko razložil, kakšen pomen ima organizacija vojakov iz svetovne vojne. Na njegovo pobudo se je ustanovila podružnica »Zveze slovenskih vojakov iz svetovne vojne«. Pristopilo je takoj 27 rednih članov in se je izvolil sledeči podružn. odbor: Predsednik Franc Kralj, tajnik Luka Tom, blagajnik Janez Novak.

STRUKLJEVA VAS

pri Sv. Vidu nad Cerknico.

Pri nas zboljšujemo pot, ki pelje iz Cajnarjev čez Strukljevo vas proti Polščim. Do sedaj je bila v zelo slabem stanju, tako da je bil prevoz dostikrat nemogoč. V teh krajih se je vozilo kar po vodnem toku. Zelo otežkočena je bila vožnja v zimskem času. Da si omenjeno pot zboljšamo ter delamo mostiče, se moramo predvsem zahvaliti našemu g. poslancu g. Dušanu Sernecu, ki nam je izposloval 11.000 Din državne podpore, brez katere bi nam ne bilo mogoče delati. Zahvaljujemo se tudi našemu g. županu in onim, kateri so kaj pripomogli k tej naši podpori. Primanjkljaja imamo pa še veliko, zato se še priporočamo za nadaljnjo naklonjenost.

JAVORJE PRI ČRNI.

(Pogreb.)

Neizprosna smrt je segla po mladeniču v cvetu mladosti. Pokopali smo ob obilni udeležbi 8. oktobra p. d. Mežnarovega Kristelna, cerkvenega pevca. Bil je miren, blag značaj in globokoveren, zato je težko, mučno bolezen, ki ga je priklenila za preko pol leta na bolniško postelj, potrpežljivo in v božjo voljo vdan prenašal ter zapustil večkrat previden vidni svet. Cerkveni pevski zbor je položil svojemu zvestemu, nadarjenemu sodelavcu krasen venec na grob in mu zapel v slovo. Bog bodi tihemu trpinu obilen plačnik! Mežnarovi družini pa naše sočalje!

JEŽICA.

V sredo 6. oktobra se je poročil na Ježici g. France Dobnikar, posestnik in mesar, z g. Metko Sitar iz Savelj. Novoročencema, ki sta ugledna člana naših društev, pristrčno čestitamo! — Sava je ob zadnji povodnji zopet raztrgala bregove in odnesla mnogo zemlje. O škarpi, ki je do pre-

vrata čuvala reko v svoji strugi, ni nobene sledu. Tu imamo zgled, kako se ne sme delati. Dočim je svoječasno uprava voda po vsaki povodnji pregledala strugo in popravila vsako še tako malenkostno poškodbo škarpe, se od prevrata sem nihče več ne zmeni za to reko, čeprav imamo ministra voda. Počasi je izginevala škarpa in voda si je delala pot čez gozde in travnike. Sedaj škarpe ni več in voda odnaša ob vsakem nalivu rodovitno zemljo. Če bo šlo tako dalje, ni daleč čas, ko bo Sava tudi na Ježici odnašala hiše. Ali ne bi bilo dobro, da bi si g. okrajni glavar, ki sicer posveča Ježici precejšnjo pozornost, ob priliki s svojimi inženjerji ogledal tudi Savo?

FARA PRI KOSTELU.

Tu je umrl v soboto 2. oktobra Anton Bauer, posestnik, trgovec, poštar, občinski odbornik in bivši župan občine Fara. Pokojni je županoval skoro 15 let v najhujšem času, to je med svetovno vojno. Neumoren je bil v izvrševanju svoje težavne službe. Nešteto prošenj je sestavil. Pokojni je bil od ustanovitve hranilnice in posojilnice, od leta 1904, član njenega načelstva. Bil je tudi več let predsednik krajnega šolskega sveta ter vnet član katoliškega prosvetnega društva. Vse svoje življenje je delal in živel takorekoč za druge. Zapušča vdovo ter poleg odraslih še sedem nedoletnih otrok. O pokojnikovi priljubljenosti je pričal njegov pogreb dne 4. oktobra. Šola, katoliško prosvetno društvo v vencem ter številna množica pogrebcev od blizu in daleč so spremili pokojnega moža na njegovi zadnji poti. Pevci so zapeli pred hišo žalosti in na pokopališču pokojnemu zadnji pozdrav. Občinski odborniki so nosili krsto. Domači g. župni upravitelj M. Dimnik se je ob odprtem grobu poslovil od pokojnega v ganljivem nagovoru. — Možu poštenjaku blag spomin!

PRESKA.

(Spomenik padlim vojakom.)

Spomenik padlim vojakom je dogotavljen in dela čast tvrdki A. Vodnik in g. L. Dolinarju, akademskemu kiparju, ki je v kipu, predstavljajočem klečečega vojaka, res dobro pogodil občutke preostalega žalujočega tovariša in jih vdihnil v kamen. Slovesno odkritje in blagoslovitev spomenika, ki bo postavljen na pokopališču v Preski, se vrši v nedeljo, dne 24. oktobra t. l. Ob 10 dopoldne bo sv. maša za padle vojake, po sveti maši žalen sprevod na

Enrilo

Splošno priljubljen

kavni nadomestek,

okusen i cenen.

Dobiva se v vsej

dobro asortiranij

kolonijainij trgovinaj.

pokopališče k spomeniku. Sodelujejo vse organizacije. Slavnostni govor ima č. gosp. Fr. Bonač, bivši vojni kurat. Popoldne se uprizori v Društvenem domu novopredelana ljudska igra iz časa francoskih bojev v naši domovini: »Naša kri.« Uljudno vabimo vse domačine in okoličane, posebno bivše vojne tovariše, da se žalne slavnosti v prav obilem številu udeležijo.

STARI TRG PRI VIŠNJI GORI.

(Smrtna kosa.)

Dne 8. oktobra je umrl po vsej višnje-gorski okolici znani Miha Zajc, posestnik v Starem trgu, star 70 let. Počiva v miru!

IZ MOŠENJ.

(Odkritje spomenika.)

V nedeljo, 24. oktobra, ob pol petnajstih se bo pri nas blagoslovila spominska plošča, ki nosi imena 32 vojnih žrtev in je vzdana ob vhodu v cerkev v zunanjo steno, s katere se je umaknil ob prevratu dvoglavi avstrijski orel. Slavnostno besedo bo izpregovoril bivši kurat, bližnji brezniški rojak, katehet J. Jalen. Tudi na Brezjah se pripravlja spomenik tamošnjim vojnim žrtvam.

OSILNICA.

Preteklo sredo, 13. oktobra, smo imeli v Kočevju likof po lanskih občinskih volitvah. Računa bo, tako se sodi, okrog 30.000 Din. Plačati bo baje pomagal g. dr. Sajovic, ker se govori, da je zelo darežljiv gospod. Pri sodišču so prišli pa pri tej priliki do prepričanja, da je letos občinskega gerenta veliko bolj treba, kakor ga je bilo lani. — Kaj več pa še drugič. (Čestitamo! Sedaj bo menda konec raznih nečednim spletkam. Op. uredništva.)

PREDOSLJE.

V nedeljo, dne 24. t. m., po popoldanski službi božji se odkrije na tukajšnji farni cerkvi spominska plošča v svetovni vojni padlim faranom. Popoldanska služba božja se prične ob pol dveh.

ŠMARJETA PRI RIMSKIH TOPLICAH.

(Smrt g. župnika.)

Kruta smrt nam je ugrabila g. župnika Franca Tropa šele v 56. letu starosti. Pred par tedni še zdrav in močan, je 7. t. m. podlegel kratki mukopolni bolezni. Pastiroval je kot dober pastir svojim ovčicam nad 18 let naši župniji. Bil je blagega značaja,

miroljuben in izvrsten pridigar ter zato tako priljubljen. Ni bilo skoraj farana, ki ne bi potočil solzo žalosti pri polaganju njegovega trupla v grob. Solska mladina je na ves glas plakala, saj je izgubila svojega ljubljenega učenika, ki je s svojo milosrčnostjo in lepimi nauki tako krasno sejal seme krščanskih resnic v njih mlada otroška srca. Njegovi vzori in lepi nauki nam ostanejo v najblajšem spominu. Svetila mu večna luč!

SV. GREGOR.

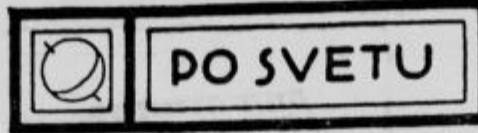
Prejšnjo nedeljo smo imeli političen shod, ki se je vršil na našo zahtevo. Gre za zgraditev šole v Dvorski vasi, ki se z vso naglico zida proti volji ogromne večine davkoplachevalcev v občini. Večkrat smo že protestirali proti nepotrebnim šolam, a 200 podpisov ne zaleže nič — glavno je, da se izpolni zahteva oštirja Marolta v Dvorski vasi, ki iz kaj dobro znanih razlogov zahteva šolo. Z izjemo 5 mož je bilo vse proti šoli, a Marolta podpira zlahka Pucelj v Belgradu, kjer ni merodajna ljudska volja, marveč strankarska korist. Šla je deputacija v Kočevje — 26 mož nas je bilo — in v Ljubljano g. župan in par mož, a vse zaman. Skoraj poldrugi milijon bo stala nova šola in vse naj nosijo že prehuo preobložena pleča našega kmeta. Podpora ne zadostuje niti za opeko. Za 20 let smo zadolžen! Ali je šola tako nujno potrebna? Dvorska vas ima 3 km do Vel. Lašče, kjer je šestrazredna šola, še 3 km ne do Svetega Gregorja in isto do Lužarjev, kjer je divorazredna šola. K novi šoli naj se prideli še Mala Slevica, Skrlavica in Zlati rep, ki pa se branijo, ker Slevica ima lepo resto v Velike Lašče, kjer ima šestrazrednico! Če bi na vsake 3 km gradili šole, koliko bi jih bilo po Sloveniji še potrebal? Vse to smo obravnavali s poslancem Skuljem, nakar se je sklenila ostra resolucija za Belgrad, Ljubljano in Kočevje! Povdarjamo, da smo stalno proti tej šoli, temu primerno bomo uravnavali tudi v bodoče svoje stališče, pa naj se še tako hiti z novo šolo, katero grade sedaj z vso naglico, saj je do 25 delavcev stalno na delu. Naša pritožba na drž. svet namreč še ni rešena, zato se tako z delom hiti! Posl. Skulj nam je v dveurnem govoru podal sliko sedanjega gospodarskega in političnega položaja. Res je kar je povdaril poslanec: »Pri nas se upošteva korist onega, a volja ljudstva se zameče,« to čutimo kaj rezko sedaj mi! Soglasno zaupnico smo izrazili g. Skulju in Jugosl. klubu!

VELIKE LAŠČE.

(Dobro mu nese.)

V nedeljo se je razprodalo posestvo mladega Doganoca — »pri šumaštruc —. Hišo in nekaj gozdnih delov je kupil minister Pucelj. Tako ima Puceljeva družina v Laščah sedaj 4 hiše. Priznajmo lep napredek! Ko so njegovi volivci to videli, so začeli: Dobro smo ga podstavili — kaj pa mi! Kedaj bomo občutili obetano blagostanje! Odgovor bodo dobili potrpežljivi samostojnejši sedaj Radičevci, če prej ne, pri prihodnjih volitvah!

V vsako hišo Domoljuba!

Srečna rešitev vladne krize na Češkoslovaškem. Na Češkoslovaškem so od prevrata sem vladali hudi boji tako med češkimi strankami, kakor tudi med Čehi in Slovaki in med Čehi in Nemci. Slovaki in Nemci so bili do sedaj v najhujši opoziciji proti vsaki vladi. Končno pa se je pretekli teden posrečilo rešiti dolgotrajne spore in po prehodni uradniški vladi je bratska nam država dobila zopet novo parlamentarno vlado, ki je pokazala, da se tudi najhujši nasprotniki lahko sprizajajo, če vsak malo popusti, če se dela s pametjo in ne s trmoglavostjo. Nova vlada je znamenita zlasti, ker sta vanjo vstopila tudi dva Nemca, dve ministrski mesti pa sta pripravljena za Slovake (Hlinkovo stranko), s katerimi se še vrše pogajanja in ki bodo, kakor kaže, uspela. Vladi predseduje agrarec Švehla. Bratska ljudska stranka ima v njej dva ministra, izmed Nemcev tudi eden pripada katol. stranki. Če vstopita še dva slovaška poslanca v vlado, bodo imeli katoličani pet ministrov, kar kaže, da so važen političen faktor na Češkoslovaškem. V vlado pa niso bili sprejeti liberalci (sorodniki naših Zerjavovcev), ki, kakor pri nas, tudi na Češkem zgubljajo tla. Novo vlado je vsa češka javnost pozdravila. Pa tudi v inozemstvu bo s tem Češkoslovaška veliko pridobila na ugledu. Tudi one države, ki narodne manjšine na vse pretege zatirajo, imajo v Češkoslovaški lep vzgled, kako se mora postopati z narodnimi manjšinami.

Tudi avstrijska vlada odstopila. Ker pri pogajanjih med uradniki in vlado ni prišlo do sporazuma, je avstrijska vlada odstopila. Novi vladi bo najbrž predsedoval bivši ministrski predsednik dr. Seipel.

Posvetitev kitajskih škofov. Misijonsko delo na Kitajskem je zelo težavno, ker so Kitajci tujcem in tudi tujim misijonarjem zelo sovražni. Kljub temu pa je to delo zelo uspešno. V kratkem bo posvečenih za škofo šest domačinov, ki jih bo posvetil sam sv. oče. S tem bo za katoliško cerkev na Kitajskem poskrbljeno tudi za slučaj, če Kitajci proglašajo zakon, da smejo delovati na Kitajskem samo domači duhovniki.

Madžari dobe morsko luko v Splitu. V zadnjem času sta se naša država in Madžarska zelo približali, kar je pozdraviti, ker smo sosedje. Naša država je obljubila Madžarom, da bodo smeli v Splitu napraviti svoje pristanišče. To pa zelo vznemirja Italijane, ki so najbolj zadovoljni, če se njihovi sosedje med seboj kregajo, a oni pa spore izrabljajo v svojo korist.

Ia. Amerika

se imensio fina rujava kotenina, izdelana iz najboljšega ameriškega bombaža. — Po trikratnem pranju postane sacezno bela. V zalogi pri

A. & E. SKABERNE — Ljubljana, Mestni trg 10

Vojaške zadeve.

Vprašanje: R. J. roj. 1e. 1906. je bil pri letošnji rekrutaciji potrjen v voj. službo na polni rok. Ker je edini sin za delo pri gošpodarstvu (drugi so z doma, bi bil rad oproščen ali vsaj dosegel skrajšan rok. Pred njim je služilo pet bratov, a nobeden ne polni rok. R. J. G.

Odgovor: Navedeni nima zakonitih po-gojev niti za oprostitev, niti za skrajšan rok, zato bi bila vsaka prošnja brezuspešna.

Vprašanje: Rojen sem leta 1904. v Ameriki in sem bil potrjen na polni rok. Ali imam kot ameriški državljan pravico do oprostitve ali do skrajšane roka? F. B.

Odgovor: Če ste bili pozvan k naboru, potem gotovo niste ameriški državljan, ampak naš, ker le državljani morajo služiti v domači državi. Če imate pravico do skrajšane roka, ne moremo povedati, ker niste navedli nobenih podatkov o vaših domačih razmerah, o voj. službi vaših bratov in očet.

Vprašanje: Ali bi mogel prosti, da bi me prestavili od artiljerije k pešadiji? P. G. Z.

Odgovor: Prosite pač lahko, ker prositi sme vsakdo. Če pa bodo vaši prošnji ugodili, pa ne vemo, ker o tem odločujejo vojaške oblasti.

Vprašanje: Sem edini zakonski sin rojen leta 1906. Oče je že več let od doma ter ne skrbi nič za svojce. Ali bom kot hranilec oproščen. I. C. R.

Odgovor: Pravico do oprostitve kot hranilec imajo po voj. zakonu »edini hranitelji nesposobnih rodbinskih članov, ki žive ob poljedelskih posestvih ali ob osebnum delu ter plačujejo na leto 20 Din ali manj neposrednega davka«. Če imate torej posestvo, ali živite od osebnega dela in ne plačujete nad 20 Din davka ter hranite nesposobne družinske člane, imate pravico do oprostite. Če je oče sposoben, ne boste oproščen, čeprav ne skrbi za dom. Kdo je »nesposoben«, ugotovi vojaška zdravniška komisija.

Vprašanje: Moj sin, ki je izučen kovač, je bil poklican k vojakom na polni rok. Rad bi prišel k kovačem, da bi se bolj izuril v podkovstvu. Kam naj vložim prošnjo. F. I.

Odgovor: Vojak, ki služi, mora vsako prošnjo na vojaška oblastva vložiti po službeni poti t. j. polom svojega poveljnika. Tudi v tem slučaju je enako storiti. Če poveljnik prošnji ne ugodí, bo težko kaj ukreniti.

Vprašanje: Pri naboru sem bil takoj kot hranilec oproščen. Ali bi mogel sedaj prostovoljno k vojakom? Rad bi prišel v podčastniško šolo predvsem k mornarici. Kam se moram obrniti.

Odgovor: Če ne marate več izvrševati dolžnosti hranilca in hočete k vojakom, se je obrniti na vojno okrožje. Kdaj se pa sprejemajo gojenci v podčastniško šolo in tudi v mornariško, pa izveste iz tozadevnih razglasov, ki so vselej razglašeni pri županstvu in so nabiti na deski pri okrajnem glavarstvu.

Vprašanje: Ali imam pravico do skrajšane roka? Oče je služil v Avstriji, dva brata v vojni, tretji brat je šel v Ameriko in ni služil, jaz sem četrti. Z. G. M.

Odgovor: Nimate pravice do skrajšane roka. To pravico bi imel tretji brat, če sta prejšnja dva služila polni rok.

IZOBRAZBI

Kaj mi je pisal brat iz Amerike.

Moj brat je v Ameriki. Prišel je tja pred vojno kot delavec, danes obdeluje s svojo družino polje in se ponaša z lastno hišo in s precejšnjo kmetijo. Predlanskim je bil za mesec dni pri meni, v rojstni hiši. Vedno sva bila dobra prijatelja, toda, ko se je poslavljajal zopet v Ameriko, sva se ločila skoraj sprta, ne radi domačih prilik, temveč radi politike, posebno radi slovenskega časopisja. Brata, ki opazuje slabosti sveta v Ameriki še v večji meri, kot mi doma, je močno bolelo, ko je videl na mizi v moji hiši, kakor je trdil, veri in Cerкви sovražna časopis. Razpravljala sva na vse strani, toda on ni prepričan mene, jaz ne njega. Danes pa sem prejel iz Amerike obširno pismo, ki je globoko pretreslo moje srce. Glasi se:

Hvaljen Jezus!

Dragi mi rodni brat!

Prekrasen star, slovenski pozdrav naj bo prvi izraz ljubeče Te duše, odkar sva se razšla. Gotovo se še spominjaš preteklih let, ko se je tako pozdravljalo staro in mlado. Kako srečni smo bili takrat in kako dobro nam je bilo. A danes, ko krščanski pozdrav ni več »moderen« — pa kaj Ti bom pravil, saj sam vidiš in tudi skušaš, kako je.

Ko sem bil doma, sva govorila o marsičem. Ne prilizujem se Ti, če trdim, da si izvrsten gospodar. Le nekaj Ti manjka, česar sem se jaz šele v Ameriki popolnoma naučil, ko sem prestal bolezen ter še druge križe in nadloge. Zapazil sem pri Tebi: v cerkev sicer hodiš, zunaj nje pa pozabljaš, kaj si veri in Cerкви dolžan. Oprosti mi trde besede, sem sicer par let mlajši od Tebe, vendar nisem mogel, da jih ne zapišem.

Čudil sem se, ko sem bil doma, da pri volitvah in tudi sicer rad potegnem z onimi, ki so naravnost ali pa skrivoma nasprotni našim krščanskim načelom. »Le za gospodarstvo gre«, slepijo eni in Te hočejo, vede in nevede odtrgati od cerkve in vere. »Ne gre za vero, temveč za duhovniško nadoblast«, strašijo drugi, da bi Te z neresničnimi trditvami počasi, a gotovo spravili v brezverski tabor. In usiljujejo Ti svoje časopisje po znancih in sosedih in če drugače ne gre, Ti pošiljajo časopis brezplačno, ker vedo, da rad čitaš in, da jim boš polagoma v svoji človeški slabosti tudi verjel, kot je verjela Eva — satanu.

Vprašanje: Kdaj se dijakom dovoli odlaganje službe v kadru? I. Z.

Odgovor: Dijaku se dovoli odlog službe v kadru, če je reden dijak državne ali koncesionirane šole v državi, da dovrši študije, vendar pa ta odlog ne sme segati preko dovršenega 27. leta starosti. Za privatiste torej ta ugodnost ne velja.

Nekateri pravijo, da naročajo nasprotni list le radi povesti. Ali mar v katoliškem časopisu ni lepih prigodb in, če Ti je teh premalo, kako velika je zaloga poštenih knjig v knjižnici katoliškega izobraževalnega društva. — Drugi se izgovarjajo, da naročajo brezverski časopis radi novic. Tudi ta je prazna, ker vem iz lastne skušnje, da poroča katoliško časopisje o vseh resnično zanimivih dogodkih. Tretji trdijo, da jim je pred vsem za članke gospodarske vsebine, toda tudi v tem oziru je n. pr. »Domoljub« vsakemu političnemu slovenskemu časopisu kos.

Rekel si: »Nič več ne bom bral, vse skupaj nič ne poučaja, vsi časopisi lažejo.« Prav imaš, seveda lažejo. Pa ne vsi, ampak le tisti, ki jih Ti čitaš. »Lažejo«, praviš, pa jih vendar naročuješ in plačuješ. O katoliških listih tega ne moreš trditi, ker jih nimaš in tudi redno ne čitaš, temveč govoriš o njih le to, kar Ti ob nedeljah v kaki liberalni gostilni, ali kje drugje navčekajo gotovi ljudje, ki jih boli, da si še veren in pošten.

Pa praviš, da čitaš nasproten list zato, da boš bolje poučen, kje je resnica. Čudno, sam si priznal, da Tvoji časopisi lažejo. Ali pameten človek išče resnice, kjer je ni?

In končno reci, kar hočeš: če Ti tudi kak nasproten časopis v tem ali onem slučajno dopade, poslušati si dolžan kot član katoliške Cerkve njeno mnenje. Samo Cerkev ima pravico in dolžnost, da po škofu in duhovnikih pove, kaj je Tvojemu verskemu življenju nevarno in kaj ni. Tu ne pomaga nobena trmoglavost in nobena učnost. Kakor se n. pr. Cerkev ne vmešava v advokatsko poslovanje samostojnega demokrata dr. Žerjava, v bankirske posle socijaldemokrata Kristana, niti v mesarski obrat samostojnega Puclja, tako tudi nima noben voditelj nobene politične stranke najmanjše pravice, da posega na shodih, v časopisju ali kako drugače v odredbe Cerkve in poskuša po svoje tolmačiti, kaj je veri in Cerкви sovražno in kaj ne. — Naj Bog blagoslovi Tebe in vse Tvoje.

Tvoj, Ti vse dobro želeči

Janez.

Bratu v Ameriko sem takoj odgovoril: Iskreno Te zahvaljujem za zadnje pismo. Prepričal si me. Danes sem že vrnil časopis, na katerega sem bil doslej naročen, čeprav ga imam plačanega do Novega leta. Ne prevzamem nobene številke več, ker nočem pohujšanja v hiši. To sem dolžan že spominu na najinega ranjkega očeta, ki je nastopal vedno in povsod kot zaveden katoliški mož. »Domoljub« bo še ta teden v naši hiši. Zahvaljen Bog, z današnjim dnem naju ne loči — razen neizmerne morja — ničesar več.

Tvoj

Jože.

SPREJMEM 10—12 DELAVCEV

v akordno delo za sekanje in rízanje lesa iz gozda za par mesecev. — Jsrnej Pogorelec, p. Struge.

List za naše male.

»Orlič«, ki ga je ustanovil naš nepozabni mladino ljub Nardžič, ki sedaj iz Amerike hrepeneče gleda preko velike luže v lepe slovenske hribe in doline (čeprav tega ne bo rad priznal), je stopil v svoje 7. leto. Urejevan je še v prav istem duhu, kot je začel Nardžič — veder in poučen, poln zlatih zrn. Izšla je septembrska in oktobrška številka (1. in 2.). Ima lepo novo zeleno oblekico. V začetku takoj pove, kaj naj bo cilj dečka: ljubezen do ljudi, veselje in delo. Sledijo ljubke pesmice R. Trnovčana, ki dobro zadene otroško dušo, nato popisuje Vigrednica Lojzetov sprejem pod Marijin prapor, učitelj Trepuz pa šaljivo pripoveduje razne zgodbe iz trnovskega orlovskega gnezda, Langerholc razlaga, kako je treba delati izlete, da bodo res koristili, dalje, kako se nauči človek sestavljati predavanja itd., br. Nardžič pripoveduje ljubke pravljice ameriških otrok, potem sledi še cela vrsta drobni poučnih in zabavnih člančičev, na koncu pa so seveda uganke, igre ter Orličeva vesela pošta, kjer mali sami poročajo, kako se jim godi doma. Našim staršem toplo priporočamo, naj preskrbe svojim otrokom te tečne in dobre duševne hrane, ki bo znatno izpopolnjevala in lajšala očetovsko in materinsko vzgojo. Orlič izhaja 10 krat na leto, stane 12 Din v skupnem zavitku po 20 izvodov pa je 8 Din. Naroča se: Uprava »Orliča«, Ljubljana, Ljudski dom.

Kako delimo miloščino?

Nemški pisatelj Alban Stolz nas takole uči:

Podeljeni dar še ni krščanska ljubezen. Če bogati ljudje darujejo za razne zbirke bogate darove, je to že lepo in dobro; toda boljše je še, če tudi sam pogledaš k bolniku, siromaku, k potrebnemu. Na licu mesta se najlažje prepričaš, kako mu moreš v resnici pomagati. Pri tem pa pomni:

Če je siromak sposoben za delo, mu skazeš veliko večjo dobroto, če mu preskrbiš delo, da si sam služi svoj kruh kot pa, da bi ga ti previjal na svoje stroške in pustil, da pase lenobo;

redno je boljše, da damo siromaku to, kar v resnici potrebuje, n. pr. obleko, živež, stanovanje, kot pa, da bi mu dali denar;

Če si se odločil, da podpiraš kako družino ali osebo, ne daj ji naenkrat vsega, česar potrebuje, ampak razdeli svoj dar primerno njenim potrebam;

predvidnost ti veleva, da ne daješ samo tistim, ki se svoje revščine sramujejo. Marsikdo, ki ni bil navajen prositi, lahko pride n. pr. vsled bolezni v veliko zadrego, pa ga je sram prositi. Molče prenašano trpljenje je dostikrat hujše od onega, ki se glasno oznanja.

»Mila, za vaš god vam darujem samega sebe.«

»Hvala.« je Mila odgovorila hladno, »toda jaz sprejemam samo porabna darila.«

50 milijonov dinarjev v 40 minutah!

Pred par tedni se je vršil v Filadelfiji v Ameriki boj za prvenstvo sveta v boksanju. Tam je ogromen stadion, ki ima prostora za 150.000 gledalcev; povečini so sedeži. In ta prostor je bil v četrti zasaden do zadnjega koticika! Cene sedežev so znašale od 5 dolarjev do 50, a je bil nazadnje tak pritisk, da so dobili prekupci za sedež tudi 1000 dolarjev. Pomisli, kaj je to! 56.000 dinarjev za en sedež! Razen predsednika Zedinjenih držav so bili navzoči vsi državniki, ki v Ameriki kaj pomenijo, tako podpredsednik Dawes, finančni minister Mellon, predsednik državnega zbora Longworth itd. Vstopnino

v stadionu računajo na tri milijone dolarjev.

Boksanje se je vršilo na 10 rund. Ena runda traja 3 minute, odmor med dvema rundama 1 minuto. Deset rund z odmori je torej natančno 39 minut, ker zadnjega odmora ne smemo šteti. Naslov svetovnega bokserskega prvaka je branil Dempsey, rojen leta 1895, 185 cm visok, 85 kg težak. Njegov nasprotnik Tunney je bil tri leta mlajši, je tudi 185 cm visok in 84 kg težak. V tem oziru sta si bila torej popolnoma enaka. Ta teža je najbolj pripravna; če si lažji, nisi dosti močen, če si težji, nisi dosti hiter. Udarec takega bokserja je za navadnega človeka smrtonosen. Carpentier je pobil vola s pestjo na tal, pa ga je nekoč Dempsey v 4 rundah igraya premagal. Pesti imajo v boju zavite

z usnjem. Premagan si lahko ali tako, da te vrže udarec na tla, štejejo do deset in do takrat ne moreš spet vstati; ali pa tako, da eden bolj napada kot drugi in se vidi njegova premoč. V tem izredno silovitem boju je zmagal Tunney, pa ni podrl Dempseyja odločivno na tla. Dempsey je zaslužil okoli 50 milijonov dinarjev, Tunney pa okoli 20 milijonov. Prejšnjemu prvaku ponudijo namreč zmeraj več. Kaj! To je denar!

Prepričajte se o trpežnosti

vrvarskih izdelkov

iz prve kranjske vrvarne

Ivan N. Adamič

Ljubljana, Sv. Petra cesta 31

In pri podružnicah Maribor, Vetrinjska 20 ter Kamnik, Šteta 4

Patrick A. Seehan:

Nodlag.

Povest irskega dekleta.

»Na Irskem so bili nekdanj ljudje,« je začel Thade, »o katerih ti nisem še nikoli govoril, deloma ker si nisem hotel umazati ust z njimi, deloma ker jih noben pošten pisatelj nikoli ne omenja. A sedaj moram govoriti o njih. Ali moreš ugeniti, koga mislim?«

Kathleen je ugibala Mc Morrogha, O'Briena, zloglasnega Danaana in našela vse odvetnike, ki so bili v službi irskih sovražnikov.

»Nek je dejal Thade. »Omenila si sicer grde ljudi, a najhujših dozdej še nisi zadela.«

»Odpadniki!« je vzkliknila Kathleen. »Tisti, ki so zatajili svojo deželo in svojega Boga!«

»Zdaj si že bliže, a ugenila še nisi.«

Zavladal je globok molk; Katty se je zamislila ob ognjišču in se skušala spomniti še večje podlosti.

Starec je vstal — in bil je zelo velik — ter se nagnil v smeri, odkoder je bil slišal Kathleeno, in rekel, ali bolje siknil s tragičnim glasom:

»O-vad-ni-ki!«

Nato je zopet sedel in nadaljeval mirneje, toda še vedno skrivnostno:

»Za nesrečne, zapeljane ljudi, ki so umazali svoje roke z angleškim denarjem, je morda še vedno nekoliko upanja; ne mogel bi trditi, da so čisto izgubljeni. Nekateri ljudje so sedaj tako nežnosrčni, da hočejo Turke, Jude in brezverce spraviti v nebesa. A nihče, kdor je zdrave pameti, ne bo mogel odpustiti ovadniku. Odpustili smo Keoghu, škorpionu Sullivanu in ostali sodrgi, toda Corydonu, Nagleu ali Careyu nismo dpustili, dasi nikoli ne omenjamo njihovega imena!«

Po tem izbruhu je starec, izbulivši svoje bele, slepe oči, za trenutek obmolnil. Toda to je bil le molk med gromenjem. Vstal je, se nagnil proti deklici, ki je srkala vase njegovega divjega duha, in dejal:

»Njim veljajo besede moža, ki ni vedel, kaj je tedaj govoril: Pekel ni dosti vroč in večnost ni dosti dolga zanje.«

Kathleen se je skoro prestrašila, toda teh misli se je tako navzela, da ji je gnev zadušil strah.

Po drugem dolgem premolku je starec zopet izpregovoril:

»Ali meniš, da razumeš vse to, kar sem hotel povedati s temi besedami?«

»Menda — razumem,« je odgovorila, ali bolje zajecljala Kathleen.

»Tedad vedi,« se je povzpел starec do viška svojih razkritij, »da je nekdo od te golazni pod vašo streho.«

Če bi rekel dekletu, da je sam zlodej v podobi divje mačke v njihovi hiši ali da straši družinski duh pod streho, bi se ne bila bolj začudila in prestrašila. Nema je obsedela in ni vedela, kaj naj si misli, ter je čakala daljnjih razkritij. Starec je dobro razumel ta molk in slednjič dejal:

»Ali vas ne obiskuje zvečer neki človek, ki se je vrnil iz Amerike in se imenuje Kasey?«

Morala je pritrdati.

»Zakaj pa meniš, da hodi k vam?«

Kathleen tega ni mogla vedeti, a zdelo se ji je, da sta mati in on stara znanca.

»Priatelj!« sta bila,« je rekel starec pomenljivo, »toda sedaj bi ji on hotel biti več kot prijatelj.«

Kathleen ni mogla razumeti.

»Ni čuda; ti si mlada in nedolžna in ne poznaš opolzlih potov življenja. Ali si kaj govorila z njim?«

»Ne veliko. A gorke sem povedala njemu in vsem njegovim starim ameriškim Ircem, ker zvaljajo ljudi iz domovine ravno tedaj, ko jih najbolj potrebuje.«

»Daj sem roko,« je rekel starec in iztegnil svojo trdo pest. »Ti boš še rešila deželo. Moj Bog, moj Bog! Sto takih deklet, kot si ti, bi lahko izvršilo, kar nam ni uspelo.«

»Da,« je dejala Kathleen, ki jo je pohvala popolnoma razvnela, »in povedala sem mu, da so vsi skupaj angleški gonjači!«

»Prav,« je rekel starec, »in sedaj poslušaj. Pred osemdesetimi leti so orožniki — da bi jih zlodej! — ob času belih mož' uklenili dvajset najpoštenjših ljudi v župniji in jih odpeljali v Cork v zapor, da jih sodišče pripravi ob življenje. Bili so tako nedolžni, kakor si ti sedaj, toda njihovi sovražniki so hlepeli po krvi, krvi — in prelili so jo. Dokazati jim niso mogli ničesar, toda državni pravdnik ni bil na Irskem še nikoli v zadregi za priče, dokler je mogel najti ljudi, ki so za njegovo umazano zlato prisegali, da je črno, kar je belo. In takih je bilo dosti. O'Connel je rešil življenje tem nesrečnežem. O'Connela nisem nikoli visoko cenil. Lahko bi bil veliko storil za Irsko, pa ni. Ko bi bil oni dan v Clontarf izpregovoril samo eno besedico! Toda on je mislil — Bog naj ga kaznuje — da svoboda dežele ni vredna kapljice krvi. Bil je izdajavec, toda tega sam ni vedel in mi moramo vsakomur priznati, kar zasluži. On je rešil te ljudi. A božja roka naj zadene sodnike, porotnike, tožitelje in predvsem ovadnike, ki so prisegali do roba, be-

Razno.

Kupola sv. Petra. Zgodil se je slučaj, kakor doslej še nikdar: papj je šel na kupolo cerkve sv. Petra in celo v jabolko noter. Menda je sv. očetu to že v krvi, da rad hodi navzgor; kot duhovnik in nadškof v Milanu je bil med najboljšimi turisti.

Prebrisan. Paša Kemal je prepovedal fes in zapovedal, da morajo vsi moški nositi klobuke. To je izrabil neki navihanez, hodil je po carigradski okolici okoli in se izdajal za Kemalovega odposlanca. Kamor je prišel, povsod so se morali zbrati vsi moški, v klobukih. Pregledoval je klobuke, in če je bil kakšen klobuk le malo podoben temu, je moral plačati doštienik občno kazen, kar tam. Dolgo časa je trajalo, predno so goljufa prijel.

Kozorogi. Edini kozorogi v Evropi živijo v gorovju Gran Paradiso v Italiji in v lovskih baronah Borna na Košuti na Gorenjskem. Stari baron Born je s posebnim priporočilom smel nakupiti v Italiji par kozorogov in jih je prepeljal k nam. Tu so se hitro razmnožili; a povojni tedni so njih število zelo zmanjšali; predlanskim jih je bilo samo še 5. Sedaj silimo, da jih je zopet več. Ta krasna žival je nekaj tako posebnega, da hodi v okraj Gran Paradiso lovit samo italijanski kralj in še kak gost, ki ga kralj povabi. Zato se nam zdi zelo grdo, ko beremo, da so te dni dobili 19 kozorogov, s stribninom zastrupljenih. Zaprli so več divjih lovcov.

Bikoborbe. Na Španskem so bikoborbe narodna zabava. Ze dolgo časa se prijatelji živali trudijo, da bi način borbe omilili. Sedaj je izšla tozadavna naredba in so konji in biki bolj zavrovani kot dosedaj.

sedo za besedo, kot so jih bili naučili in jim plačali s prokletim denarjem za kri poštenih mož.«
Ponehal je, da se oddahne, preden začne s svojimi velikimi odkritji.

»Potem so odšli iz dežele in hodili ter se potikali po svetu kakor Kajn. A svojo zalego, gadjo zalego, so pustili tu. Njihov glavar, načelnik in govornik se je imenoval Daly in Dalyjev vnuk je tisti Terence Kasey, ki sedaj hodi v vašo hišo in se hoče oženiti s tvojo materjo!«

Te besede so se zdele deklici tako strašne, da je onemela. Pozorno je pogledala starca, da se prepriča, ali se mu ne blede, kajti večkrat je sam rekel, da sedaj zopet postaja otročji. Toda do tedaj še ni bila zapazila, da bi se bil kdaj zmotil. Vedno je navajal dan in leto. Mogla mu je verjeti celo tedaj, ko ji je po strašnih obljubah, da bo molčala, natančno pokazal na pokopališču v Oldcourtu prostor, kjer so z mnogimi obredi in molitvami zakopali krsto, polno pušek in krogelj, zavitih in zavarovanih pred vlago s svilo, namočeno v olju, dasi ji je bilo skoro na smrt hudo, ko ni smela govoriti o skrivnosti. Toda to razodetje je bilo tako nenavadno in neverjetno, da je onemela. Starec ni razumel njenega molka.

»Lehko rečem,« je dejal rezko in zasmehljivo, kakor je vedno govoril o svojih sovražnikih, »da boste sedaj vsi še imenitni postali. Pravijo, da ima on kupe zlata in toliko zemlje, da je ni mogoče prehoditi v enem mesecu. Ne, da bi vam ne privoščil sreče. Bog ve, da vas je revščina dolgo mučila! A vendar ste vedno varovali svoje pošteno ime. Vsaj jaz nisem še nikoli slišal, da bi mogel kdo Curtinovim ali Leonardovim kaj očitati. In slednjič je pošteno ime z revščino boljše kakor sramotno ime z vsem zlatom Kalifornije. Pa tega ni več! Stari časi so minili in z njimi staro poštenje. Sedaj iščejo le denarja, denarja — in meni bi se gotovo podalo, zavidati vas zanj!«

Vsaka beseda je zarezala kakor nož v dušo občutljive, strastne deklice. Le sramoto in zaničevanje je videla pred seboj. Slednjič je vzkliknila jeze in sramu:

»Kaj naj storim? O, povejte mi, kaj naj storim? Saj ne smemo nikomur več pogledati v oči!«

»Temu se boš že privadila,« je odgovoril starec s krutim posmehom; »kadar boš tam v svoji veliki palači in kadar se boš vozila s svojo kočijo, boš pozabila na staro čast in ugled svojega rodu in družine. Toda izpremeniti boš morala tudi svoje ime. Potem boš gospodična Kasey ali pa te bodo morda nazvali po tvojem starem očetu, ovdniku Dalyju. Gospodična Kathleen Daly! Saj te ne bo tam nihče poznal. »To-

da,« je nenadoma pristavil zamahnivši z roko, »tvoj oče se bo obrnil v grobu!«

XXVIII. poglavje.

Uslišan.

»Čujte,« sem dejal nekaj dni pozneje Amerikanu, »saj mi ne boste zamerili, če Vas na nekaj opozorim?«

»Gotovo ne, gospod župnik,« je odgovoril začuden.

»Svetoval bi Vam, da končate tisto stvar na ta ali oni način. Veliko že govore o tem v vasi. Zapazili so, da obiskujete ono hišo, in povem Vam, da jeziki že ugibajo.«

»Ljudje morajo kaj govoriti,« se je branil, »in za resnično, pravo klepetanje je irska vas kakor naša. Človek bi mislil, da bodo, če sploh komu, vsaj Nori Curtin prizanesli.«

»Saj ne gre za Noro!« sem vzkliknil. »Vi pozabljate, da je tam nekdo, ki je mlajši in prikupljivejši kot Norah. In da Vam povem naravnost resnico, vedite, da mi je jako neljubo, ko vlačijo ljudje Tessijo Leonard po ustih. Jaz sem jo krstil, jaz sem jo prvi obhajal in vem, da je ona najboljši in najpobožnejši otrok na svetu, ter Vas zagotavljam, dragi prijatelj, da mi je bilo zelo hudo, ko sem slišal, da imenujejo njeno ime skupaj z Vašim, zlasti ker na vsem tem ne more ničesar biti.«

»Iz znanega vzroka kajne?« je vprašal otožno. »Vedel sem, da me bo zasledovalo do groba.«

»Ne zaradi tega. Vsaj jaz še nisem opazil, da bi kdo kaj vedel ali govoril o tem. Stvar je, kakor sem Vam rekel, umrla in je pokopana. Toda zakaj ne govorite z Noro in ne končate vsega?«

»Govoril sem že,« je dejal pobito.

»In je šlo vse po sreči, kajne?«

»Ne, vse je šlo po nesreči. Zastonj sem prehodil šest tisoč milj. Odbila me je.«

In pripovedoval mi je vse.

»Okusi so seve različni,« sem dejal. »Toda resnično mi je žal Vas in še bolj nje. Kaj ji je neki bilo, da je odbila tako ponudbo in tako starega prijatelja?«

»Isti ponos, ki je mene zapeljal, da sem odbil njo. Boji se, da bi se osramotil z njo tam v ameriških pragozdih in da bi se je naveličal.«

»Toda opazili ste, da se je zelo izpremenila?« sem ponovil.

»Da, zelo se je izpremenila. A to nič ne de. Prišel sem, da jo vzamem za ženo, in bi to bil tudi storil in se nikoli ne kesal, če bi bila le ona zadovoljna.«

Lepe zbirke. Ekspedicija ruskega učenjaka Kozlova se je vrnila v Leningrad. Tri leta je kopala in iskala v Mongoliji. Njene zbirke so predragocene, nad 6000 kilogramov težke; vsa zgodovina Mongolije bomo poznali, ko bodo zbirke preštudirali. Hkrati je narisal Kozlov prvi zemljevid o notranjosti puščave Gobi v Mongoliji. Poročilo ekspedicije bo izšlo v kratkem v ruskem in angleškem jeziku.

Častihlepen tat. V grad kraljice v Amsterdamu na Holandskem je vlomil tat, ki je moral biti zelo častihlepen. Kajti vzelo je s seboj samo redove in odlikovanja, teh pa celo kopo.

Dragocena knjiga. V Newyorku so iz neke zbirke ukradli dragoceno molitveno knjigo, ki je bila vredna 20.000 dolarjev.

5174 km. Pisali smo, da sta letela Francoza Challe in Weiser v neprestanem poletu iz Pariza v Bender Abbas ob Perzijskem zalivu, 5200 kilometrov daleč. Sedaj je komisija ugotovila, da znaša natančni polet 5174 kilometrov. Dvema drugima Francozoma, bratoma Arrachart, ki sta hotela to razdaljo prekositi, se je pri Sverdlovsku v Rusiji aeroplan vnel.

Knjižnica v Tokio. Strahoviti potres na Japonskem 1. 1923. je popolnoma učinil glavno mesto Tokio in tudi krasno tankajšnje knjižnico. Se so začeli graditi novo; dograjena bo leta 1928. Največ je prispeval za zgradbo ameriški milijarder Rockefeller, 4 milijone jenov; japonska vlada je dala 1.800.000 jenov. Knjižnica ima že spet 400.000 knjig; od teh jih je 362.000 bilo podarjenih iz vseh držav sveta.

HARMONIJA, sistema Lenarčič, dobro ohranjen, proda radi selitve »ORGANIST« — 7088.

Pisca pritožbe brez podpisa prosimo, da se obrne osebno naravnost na ravnatelja dotičnega zavoda. Tajnost zjamčena.

Ona: »Kaj pa, če bi naju zdajle kdo napadel?« — On: »Nič se ne boj, jaz bi hitro tekkel po pomoč.«

Učitelj: »Koliko dni ima najdaljši mesec?« — Mirko: »Ena in trideset dni.« — Učitelj: »Dobro. Kateri mesec pa je najkrajši?« — Mirko: »Oni, preden se zopet šola začne.«

Mati: »Kje pa si bil toliko časa, Janezek?« — Janezek: »Saj ste me poslali po buče, pa mi je vzelo toliko časa, ker jih je nekdo vse k tlom privezal.«

Tujec: »Lepo vodo imate v tem kraju.« — Trgovec z mlekom: »Kaj hočete s tem reči?«

Najbolj znano, najbolj razširjeno in najzanesljivejše sredstvo proti vsakemu revmatizmu, glavobolu, zobobolu, slabosti želodca, omotici itd. je

»ALGA« proti revmatizmu.

»Alga« je zdravilo, ki ga poznajo tudi onstran meja naše države ter je bilo že leta 1914 odlikovano na zdravstvenih razstavah v Parizu, Londonu, Genovi in Petrogradu s 4 zlatimi medaljami in 4 častnimi diplomami.

Preizkusite ga tudi Vi in boste zadovoljni	
4 steklenice »Alge« s poštno in ovojem za Din	77.—
8 steklenic " " " " " " " "	131.—
14 " " " " " " " "	205.—
25 " " " " " " " "	320.—

Raspošilja po pošti Laboratorij »Alga«, Sušak 4.

Da je »Alga« zelo dobro zdravilo, se lahko prepričate, ako prečitate nižje navedeni **zahvali**:

Laboratorij »Alga«, Sušak 4.

Poslajte mi še 8 steklenic »Alge«, ker sem popolnoma zadovoljna s prvo pošljatvijo in uspehom. Dosej sem polakusila že mnogo zdravil, a tako dobrega z vidnim uspehom, kot je »Alga«, doslej še ne. Prosim čim preje, ker čakajo tudi drugi, da polakusijo.

Vel. Kopačeva (mesto Kupina) v febr. 1926.

Společnostem IVICA TRFPCIC.

Laboratorij »Alga«, Sušak 4.

Zdravilo, ki mi je pripravila gospa Stanislava Stjepanović in ki se prodava v Vašem laboratoriju pod imenom »Alga«, je dobro prav zelo za vse bolezni, navedene v navodilu. Poslajte mi s obratno pošto takoj 25 steklenic. Testič, 28. febr. 1926.

NIKOLA MARKOVIĆ.

BRINJE za žganjekuho
 tudi najceneje SEVER & KOMP. — Ljubljana.

Kdo se usmili ljubeznive, 8 mesecev stare
 deklice, brez staršev, in
 jo sprejme v brezplačno oskrbo? Naslov v upravi.

TRI za pranje zaves!

TRI-SODA

„TRI“
 razkroji sam
 od sebe vsa
 mesnago, belj,
 pa ne razjeda
 Dobi se posod!

**Nova trgovina manufakture,
 novo biago in nove nizke cene**
Josip Šlibar
 Ljubljana, Stari trg 21 poleg Zalaznika

ČREVA

vanjovrstina po najugodnejši ceni kakor vsako
 leto vendno v zalogi. Kupim tudi
 surovi in stopljeni toj
 in ga plačam po najvišji dnevni ceni.
 Jos. Bergman, Ljubljana, Poljanska cesta 88.

Zlatnike v „ZLATOROG“ TERPENTINOVEM

MILU so dalje našle sledeče osebe:
 Anica Sterger, Ljubljana, Kolodvorska ulica; Jo-
 žefa Fischer, Račje; Marija Drnovšek, Stolski
 pri Rajhenburgu; Mici Bajželj, Klanec pri Kranju.
 Jožefa Terman, Loke, Zagorje ob Savi; Cilka Gul-
 majer, Brezje pri Radovljici; Marija Kajzer, Seta
 39, Zabnica pri Škofji Loki; Anica Novak, Zverinjak
 pri Brezicah; Ivana Weitzer, Maribor, Koroška 18;
 Marija Faleskini, Dolna Straža; Frančiška Purko,
 Križe na Gorenjskem; Francka Stergaršek, Sava-
 peč, Hrastnik; Kamenšek, Toplice na Dolenjskem;
 Milka Jakl, Zagreb, Prilaz 70; Lavoslav Herman,
 Zagreb, Ilica 136; Sava Cvetnić, Mraklin kot Velika
 Gorica; Karolina Krapinec, Bregi; Pavla Aladrovič,
 Tuzla; Dragica Vukanović, Sarajevo, Kralja Tvrtka
 ul.; Magda Vidošek, Zlatar. 7068

Fabiani & Jurjovec

LJUBLJANA, STRITARJEVA ULICA 5

Velika zaloga moškega in ženskega blaga
 za spomladanske in letne obleke. Lepa izbira ste-
 lenih rut in šerp.
 Krojači in šivilje, pišite po vzorec.

Dr. Ivan Hubad

**zobozdravnik in okrožni
 zdravnik v Škofji Loki**
 zopet vsak dan redno ordinira

Edino najboljši šivalni stroji in kolesa
 za rodbino, obrt in industrijo so le

Jos. Detelinca**Gritzner, Adler**

Najnižje cene! Tudi na obrotel

Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika.
 Pouk v vezenju brezplačno.
 Večletna garancija.

Zadružna gospodarska banka d. d.

Tel. št. 57, 979 in 470.

Ljubljana, Miklošičeva cesta 10

Brzjav.: Gospobanka.

Račun poštnege čekovnega urada za Slovenijo
 št. 11.945

v lastni palači (vis à vis hotela „Union“).

Podružnice: Celje, Djakovo, Maribor, Novi Sad, Sombor, Split, Šibenik. Ekspozitura: Bled.

Kapital in rezerve skupno nad Din 16,000.000.—, vloge nad Din 250,000.000.—

Daje trgovske kredite, eskomptira menice, lombardira vrednostne papirje, daje v najem jeklene shrambe za vrednote, kupuje in prodaja kar najboljše tuje valute in devize, sprejema vloge na tekočem računu in na vložne knjižice ter preskrbuje vse bančne transakcije pod najugodnejšimi pogoji.

Amerikanski oddelek: Direktne zveze z ameriškimi bankami. — Urejevanje ameriških zapuščin.

Prodaja srečk Državne razredne loterije.